

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مُحَمَّدٌ عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ وَعَلَى عَبْدِهِ الْمَسِيحِ الْمَوْعُودِ

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾

(ସୁରାଃ ତୌବା: 32)

ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିକୁ ନିଜ ମୁହଁ ଦ୍ୱାରା ଫୁଙ୍କି ଲିଭାଇ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଯେତେ ଅପ୍ରୀତିକର ମନେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜର ଜ୍ୟୋତିକୁ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି ।

ଖଣ୍ଡ: 10

ସମ୍ପାଦକ:

କମ୍ପୁଲ୍ ହକ୍ ଖାନ୍

ସହ ସମ୍ପାଦକ:

ସୟଦ୍ ଅତାଉଲ୍ ଖାହାଦ୍

ସଂଖ୍ୟା: 24-25

ବାର୍ଷିକ ଦେୟ : 600/-

ଅହମଦିୟା ଖବର

ଅଲ୍ଲାହମଦୁ ଲିଲାଃ ! ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ଘ୍ନ ଅ.ବ ସକ୍ଷମକେ ଅଛନ୍ତି । ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ବିନପ୍ରତ୍ୟାପୂର୍ବକ ଅନୁରୋଧ କି ସେମାନେ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ଘ୍ନ ଅ.ବଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବାନ୍, ନିରୋଗ, ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ସକଳ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାଫଲ୍ୟ ମଣ୍ଡିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଓ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ଘ୍ନ ଅ.ବଙ୍କ ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ ଜାରି ରଖନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ଘ୍ନ ଅ.ବଙ୍କର ରକ୍ଷକ ଓ ସହାୟକ ହୁଅନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

15-22 ଜୁଲ୍ ହଜା 1446-47 ହି.କ, 12-19 ଇହସାନ୍ 1404 ହି.ଶ, 12-19 June 2025 ମସିହା www.akhbarbadr.in

ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ବାଣୀ

ଯେଉଁ ମୁସଲମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ସପକ୍ଷରେ ଅନ୍ୟ ଚାରି ଜଣ ଲୋକ ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଏବଂ ସଦାଚାରୀ ହେବାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ କରିଦେବେ ।

ଅବୁଲ୍ ଅସଞ୍ଜଦ୍ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି: ମୁଁ ମଦିନାକୁ ଆସିଲି ଏବଂ ମଦିନାରେ ମହମାଦୀ ରୋଗ ବ୍ୟାପିଥିଲା । ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୋଚନୀୟ ଭାବରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଥିଲେ । ମୁଁ ହ. ଉମର୍ ର.ଅଙ୍କ ନିକଟରେ ବସିଗଲି । ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ଏକ ଯନାଜାଃ ଆମ ପାଖ ଦେଇ ଅତିକ୍ରମ କଲା । ସେହି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ସପକ୍ଷରେ କେତେକ ଲୋକମାନେ ପ୍ରଶଂସା କଲେ ଏବଂ ହ. ଉମର୍ ର.ଅ କହିଲେ, "ଅନିର୍ବାଚ୍ୟ ହୋଇଗଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା ।" ପୁନଶ୍ଚ ଦ୍ୱିତୀୟ ଯନାଜାଃ ଅତିକ୍ରମ କଲା ଏବଂ ଲୋକମାନେ ସେହି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶଂସା କଲେ । ହ. ଉମର୍ ର.ଅ କହିଲେ, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା । ପୁନଶ୍ଚ ତୃତୀୟ ଯନାଜାଃ ଅତିକ୍ରମ ହେଲା ଏବଂ ସେହି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଲୋକମାନେ ନିନ୍ଦା କଲେ ।

ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ହ. ଉମର୍ ର.ଅ କହିଲେ, ଅନିର୍ବାଚ୍ୟ ହୋଇଗଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା । ମୁଁ ପଚାରିଲି (ଅବୁଲ୍ ଅସଞ୍ଜଦ୍) ହେ ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ! ଏହି ଅନିର୍ବାଚ୍ୟର ହୋଇଗଲା ଅର୍ଥ କ'ଣ ? ଆପଣ ର.ଅ ଉତ୍ତର ଦେଲେ: "ହେ ଅବୁଲ୍ ଅସଞ୍ଜଦ୍! ଆହଜରତ ସ.ଅ ଯେଉଁ କଥା କହିଥିଲେ ମୁଁ ସେହି କଥା କହିଲି । ଅର୍ଥାତ୍ ଆହଜରତ ସ.ଅ କହିଥିଲେ, ଯେଉଁ ମୁସଲମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ସପକ୍ଷରେ ଅନ୍ୟ ଚାରିଜଣ ମୁସଲମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଓ ସଦାଚାରୀ ହେବାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ତେବେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ କରାଇଦେବେ ।

ଆମେମାନେ ପଚାରିଲୁ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ଯଦି 3 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ? ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହଁ ତିନି ଜଣ ଲୋକ ବି ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ତେବେ ମଧ୍ୟ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅବଶ୍ୟ ବୈକୁଣ୍ଠଗାମୀ ହେବ । ସେହିପରି ଆମେମାନେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ପୁନଶ୍ଚ ପ୍ରଶ୍ନ କଲୁ କି ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଯଦି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସଂପର୍କରେ ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ବି ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବୈକୁଣ୍ଠଗାମୀ ହେବ କି ? ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହଁ । ପୁନଶ୍ଚ ଏତଦ୍ୱୟରେ ଆମେମାନେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତିର ବି ସାକ୍ଷ୍ୟ ସଂପର୍କରେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲୁ ନାହିଁ ।"

☆--☆--☆

ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅସ.ଙ୍କ ନିତୀବାଣୀ

ମନେରଖ ! ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଏହିପରି ପରମ୍ପରା ରହିଛି ଯେ, ତାହାଙ୍କ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ ସର୍ବଦା ଭଲ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ହତ୍ୟା ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର, ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀତାର ଧର୍ମାଦେଶ ଭଳି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କର କିଛି ଅନିଷ୍ଟ ଓ କ୍ଷତି ସାଧନ କରି ପାରିବ ନାହିଁ ।

ହୁଜୁର ଅ.ସ କୁହନ୍ତି: "ମନୁଷ୍ୟର ସର୍ବନାଶକାରୀ ବସ୍ତୁ ହେଉଛି କୁସଙ୍ଗତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଖରାପ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଉଠା ବସା କରିବା । ଦେଖ ! ଅବୁ ଜହଲ୍ ତ' ନିଜେ ମଲା କିନ୍ତୁ ସେ ଆହୁରି ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ନିଜ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ମଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଅବୁ ଜହଲ୍ ପାଖରେ ଯାଇ ବସୁଥିଲେ ସେହିମାନେ ତା' ସହିତ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ଅବୁ ଜହଲ୍ ସାହଚର୍ଯ୍ୟତ୍ ଏବଂ ତା' ସଭାରେ ଉପହାସ, ତରିଫ୍ଟାର ଏବଂ ଅଜ୍ଞାତାମସା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭଲ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେଉ ନଥିଲା । ସେମାନେ ଏହା ହିଁ କହୁଥିଲେ ଯେ, اِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرِيدُ اِثْمًا ଅର୍ଥାତ୍ ମିଆଁ ଏହା ତ' ତୁମର ଦୋକନ ଏବଂ ବ୍ୟବସାୟ ଅଟେ ।"

ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖ ଏବଂ କୁହ କି ଅବୁ ଜହଲ୍ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ମହାବତୀର ହ. ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ଦୋକାନୀ ଏବଂ ଠକ ବୋଲି କହୁଥିଲା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଆଲୋକ ସମଗ୍ର ସଂସାରରେ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଅବୁ ଜହଲ୍ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲା ଏବଂ ତା' ପାଇଁ ଧୂଳ୍ଲାର ଏବଂ ଅଭିଶାପ ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ରହିଲା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ଦେଖ ଯେ, ଦିନ ରାତି ସବୁବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଉପରେ ମୁସଲମାନମାନେ ଦୁରୁଦ୍ ଶରୀଫ୍ ପ୍ରେରଣ କରିଥାଆନ୍ତି ଏବଂ 99 କୋଟି ମୁସଲମାନମାନେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କର ସେବକ ରୂପେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି । ଯଦି ଅବୁ ଜହଲ୍ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଣି ଥରେ ସଂସାରଲୋକକୁ ଆସନ୍ତା ଏବଂ ଦେଖନ୍ତା ଯେ, ସେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମଞ୍ଜାର ଗଳିରେ ଏକୃତିଆ ବୁଲୁଥିବାର ଦେଖୁଥିଲା, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କଷ୍ଟ ଏବଂ ପୀଡ଼ା ଦେବାରେ ସେ କୌଣସି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଏବଂ ସୁଯୋଗକୁ ହାତ ଛଡ଼ା କରୁ ନଥିଲା ତା' ସହିତ 99 କୋଟି ମନୁଷ୍ୟ (ମୁସଲମାନ) ମାନଙ୍କର ସମୁଦ୍ଧକୁ ଯଦି ଦେଖନ୍ତା ତେବେ ସେ ଅବଶ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ୍ ହୋଇଯାଇ ଥାଆନ୍ତା । ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ହିଁ ତା'ର ଅବସାନ ଘଟଣା ଦେଇଥାଆନ୍ତା ଓ ଏ ହେଉଛି ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହମୂଳକ ସତ୍ୟତାର କ୍ଳମ୍ବ ପ୍ରମାଣ । ଯଦି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ନଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ଏହି ସଫଳତା କଦାପି

ମିଳି ପାରନ୍ତା ନାହିଁ । ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଭଳି ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର, ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ପ୍ରତି ଶତ୍ରୁତା ଏବଂ ବିରୋଧ ପ୍ରଦର୍ଶନା କରାଗଲା ? କିନ୍ତୁ ପରିଶେଷରେ ଶତ୍ରୁକୁ ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏହାର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଯେତେବେଳେ କିଛି ଲୋକମାନେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ ସେତେବେଳେ କିଏ ଦେଖୁପାରି ଥାଆନ୍ତା ଯେ, ଏହି ଭବ୍ୟ ଏବଂ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ସଂସାରରେ ରହିବ ଓ ସେହି ବିରୋଧୀମାନଙ୍କ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ଓ ସକ୍ଷମ ଭାବରେ ବର୍ତ୍ତ ସଫଳ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ମନେରଖ! ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଏହିପରି ପରମ୍ପରା ରହି ଆସିଛି ଯେ, ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ ସର୍ବଦା ଭଲ (ସୁପରିଶ୍ରମ) ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ହତ୍ୟାର ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର, ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀତାର ଧର୍ମାଦେଶ ଭଳି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର କଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କର (ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କର) କିଛି ବି ବିଗାଡ଼ି ପାରିଲା ନାହିଁ ।

ଅତଏବ୍ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସତ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ, يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ଏହି ଉପଦ୍ରବୀମାନେ ନିଜର ପାଟିର ଫୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିକୁ ଲିଭାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯେତେ ଖରାପ୍ ମନେ କରନ୍ତୁ ପଛେ କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜର ଜ୍ୟୋତିକୁ ଅବଶ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ।

ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ କୁହନ୍ତି : "ଏଠାରେ ପାଟିର ଫୁଙ୍କ କହିଲେ, କ'ଣ ବୁଝ ? ପାଟିର ଫୁଙ୍କ କହିଲେ, ଏହା ହିଁ ବୁଝାଯାଏ ଯେ, କେହି ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ଠକ କହିଦେଲା ତ' ଆଉ କେହି ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଏବଂ ବିଧର୍ମୀ କହିଦେଲା । ଅତଃ ଏହି ଲୋକମାନେ ଉପରୋକ୍ତ କଥା (ଠକ, ଦୋକାନୀ, ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଏବଂ ବିଧର୍ମୀ) ଏପରି କଥା କହି ଏହା ଚାହାନ୍ତି କି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିକୁ ଲିଭାଇ ଦେବେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତହିଁରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ (ସଫଳ) ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିକୁ ଲିଭାଇ ଲିଭାଇ ନିଜେ ହିଁ ଦଗ୍ଧୀଭୂତ (ଜଳି ପୋଡ଼ି) ଡିରସ୍ତୁତ

ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।"

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ସୈନ୍ୟ ଆକାଶଲୋକରେ ଥାଆନ୍ତି । ଅସ୍ତ୍ରୀକାର ଏବଂ ମର୍ତ୍ତ୍ୟବାସୀମାନେ ସେହି ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଦେଖିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହନ୍ତି । ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ ହୋଇଯାଆନ୍ତା ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଚିକିତ୍ସା ବି ଦେଖି ନିଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ

ଭୟାଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ଚଦର ତଳକୁ ଆସିଯାଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଦୃଶ୍ୟମାନେ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । (ମଲ୍‌ପୁଜାତ୍, ଭାଗ-2, ପୃ-68-98, ପ୍ରକାଶନ ସ୍ଥାନ- କାଦିୟାନ୍, 2018 ମସିହା) ☆--☆--☆

ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ଏହି ଆଦେଶ ଦେଇଛି ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ପକ୍ଷେ ଏହା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କି ସେ ନିଜ ଧନର ଏକ ଭାଗ ଜକାତ ରୂପେ ପୈଠ କରୁ । କାରଣ ସରକାର ସେହି ପ୍ରାପ୍ତ ଜକାତକୁ ସମଗ୍ର ମାନବ ଜାତିର ଆବଶ୍ୟକତା ସକାଶେ ସାମୂହିକ ରୂପେ ବ୍ୟୟ କରି ପାରିବେ ।

ସନ୍ଦେହନା ହୁଏ । ମୁସଲିମ୍ ମତ୍ତ୍ୱ ର.ଅ ସୁରତୁଲ୍ ମୁନିନୁର ଆୟତ୍ ସଂଖ୍ୟା 5 وَالَّذِينَ هُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ أَقْبَلُونَ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି କୁହନ୍ତି: "ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏହାଠାରୁ ବି ଆଗକୁ ଉନ୍ନତ କରି ସେହି ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ଯାଇ ଥାଆନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ନିଜର ଧନକୁ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତି ସକାଶେ ସର୍ବଦା ବ୍ୟୟ କରି ଥାଆନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର ଅଧିକାରୀ ଯେ, ସଂସାରରେ ଯେତେ ସବୁ ବସ୍ତୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ତାହା ସବୁ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ମାନବ ଜାତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ସାମୂହିକ ହିତ ନିମନ୍ତେ ହିଁ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି । ସେହି ସବୁ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ନିମନ୍ତେ ବିଶେଷିତ (ସୃଷ୍ଟି) କରାଯାଇ ନାହିଁ । କାରଣ ସଂସାରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଯେଉଁ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଅର୍ଜନ କରାଯାଇଥାଏ ତାହା ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ସହାୟତା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଇଥାଏ । ଶ୍ରମିକର ପାରିଶ୍ରମିକ ପୈଠ କରି ସାରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଧନୀକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଧନରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଥାଏ । ତେଣୁ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ଜକାତ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛି । କାରଣ ମନୁଷ୍ୟର ଧନ ସମ୍ପଦ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଅଧିକାରର ଅପମିଶ୍ରଣ ଠାରୁ ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଏକ ଖଣି ମାଲିକ ଯଦି ଖଣିରେ କାମ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପାରିଶ୍ରମିକ ମଧ୍ୟ ପୈଠ କରିଦିଏ ତେବେ ସେ ଯାହା କିଛି ପୈଠ କରିବ ତାହା ସେମାନଙ୍କର ପାରିଶ୍ରମିକ ହେବ । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କୁରାମ୍‌ର ଶିକ୍ଷାନୁଯାୟୀ ସେହି ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଖଣିରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଖଣିରେ ଅଂଶୀଦାର ଥିଲେ । ଅତଏବ୍ ସେହି ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ପାରିଶ୍ରମିକ ପୈଠ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ଥିଲା ତାହା ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇ ନଥାଏ । ସେହି ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ସମ୍ପାଦନ ହେବାର ଗୋଟିଏ ଉପାୟ ଏବଂ ସ୍ଥିତି ଏହା ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରି ଥାଆନ୍ତା ଯେ, ସେହି ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ କିଛି ଅତିରିକ୍ତ ଅର୍ଥରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିଦିଆଯାଇଥାଆନ୍ତା । ଏହିପରି ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ସେହି କେତେକ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ସମ୍ପାଦନ ହୋଇଯାଇ ଥାଆନ୍ତା ଯେଉଁ ଶ୍ରମିକମାନେ ସେହି ଖଣି ଖାଦାନରେ କାମ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ସଂସାର ଯେଉଁମାନେ ଉକ୍ତ ଖଣିରେ ଏହି ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପରି ଅଂଶୀଦାର ଥିଲେ ସେମାନେ ନିଜର ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଯାଇ ଥାଆନ୍ତା । ସୁତରାଂ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ଏହି ଆଦେଶ ଦେଇଛି ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ରୂପେ ନିଜର ଧନର ଏକ ଅଂଶ ଜକାତ ଆକାରରେ ପୈଠ କରୁ । କାରଣ ସରକାର

ସେହି ଜକାତକୁ ମାନବ ଜାତିର ଆବଶ୍ୟକତା ସକାଶେ ସାମୂହିକ ରୂପେ ବ୍ୟୟ କରୁ । ସେହିପରି ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ କହିଲେ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖଣି ଖାଦାନକୁ ଖୋଜି ବାହାର କରାଯିବ ତେବେ ସେହି ଖଣି ଖାଦାନରୁ ସରକାରଙ୍କୁ 1/5 ଭାଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । କାରଣ ସେହି ଅର୍ଥକୁ ଅଭାବି ଏବଂ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କର ଉପରେ ବ୍ୟୟ କରାଯାଏ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ମଧ୍ୟ ଜମିରେ ଯେଉଁ ଭାଗ ବା ଅଂଶ ରହିଛି ତାହାକୁ ସମଗ୍ର ମାନବଜାତି ସକାଶେ ସଂରକ୍ଷିତ କରିଦେଇଛି । ଯେପରି ଏକ ଜମିଦାର ନିଜ ଜମିରୁ ନିଜ ନିମନ୍ତେ ଜାବିକା (ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥାଏ) ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ସେ ନିଜ ପରିଶ୍ରମର ଫଳ ସେବନ କରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସେ ସେହି ଜମିରୁ ହିଁ ଲାଭବାନ୍ ହୋଇଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଜମି ଯାହାକି ସମଗ୍ର ମାନବଜାତି ନିମନ୍ତେ ସାମୂହିକ ରୂପେ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି । ଅତଏବ୍ ସେହି ଜମିରୁ ଯେଉଁ ଆୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ତହିଁରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଭାଗ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ରୂପେ ସରକାରକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । କାରଣ ସେହି ଆୟକୁ ସମଗ୍ର ମାନବଜାତି ସକାଶେ ବ୍ୟୟ କରାଯାଏ, ସମାବେଶ ବ୍ୟବସାୟର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ବ୍ୟବସାୟୀ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ରୂପେ ନିଜ ଧନକୁ ବିନିଯୋଗ କରି ବ୍ୟବସାୟ କରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ତା'ର ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ଦେଶୀୟ ଶାନ୍ତି ବ୍ୟତୀରେକ କଦାପି ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବା ଦିଗରେ ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଗରିକଙ୍କ ଅଂଶ ଏବଂ ଭୂମିକା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ । ସୁତରାଂ ଅଭାବି ଏବଂ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ବ୍ୟବସାୟିକ ଧନ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ଜକାତ ଲଗାଇ ଦେଇଛି । କାରଣ ସେହି ଧନ ଯହିଁରେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି ତାହା ସମ୍ପାଦନ ହୋଇଯାଏ । ସରକାର ଏପରି ସମସ୍ତ ଧନକୁ ଯାହାକି ମାନବଜାତି ସହିତ ସଂପର୍କିତ ବା ଜଡ଼ିତ ଅଟନ୍ତି ସେହି ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ସମ୍ପାଦନ କରିବା (ଜନ କଲ୍ୟାଣ) ନିମନ୍ତେ ସରକାର ସେହି ଧନକୁ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତୁ ।" (ତଫ୍‌ସିର୍ କବିର୍, ଭାଗ-6, ପୃ-128, ପ୍ରକାଶନ ସ୍ଥାନ-କାଦିୟାନ୍, 2010 ମସିହା)

☆--☆--☆

ବିଗତ ସଂଖ୍ୟା-22-23, ପୃ-126ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଖୁତ୍‌ବା କୁମ୍‌-21-3-2025ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....

ସାଂପ୍ରତିକ କାଳରେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅପାର କୃପାବତୀର୍ଣ୍ଣ କଲେ ଏବଂ ନିଜର ଧର୍ମ ଏବଂ ହ. ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ସ୍ୱାଭିମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଥା କହୁଅଛି ତାହାକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ହ.

ମସିହ୍ ମତ୍ତ୍ୱ ଅ.ସଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । କାରଣ ସେହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମସିହ୍ ସେହି ଆଲୋକ ଆଡ଼କୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମନ୍ତ୍ରିତ କରୁ । ଯଦି ସଂସାରରେ ଏପରି ଉପଦ୍ରବ ଏବଂ କଳହ ନଥାଆନ୍ତା, ଧର୍ମକୁ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଉଦ୍ୟମ ହେଉଛି ତାହା ଯଦି ନହୁଅନ୍ତା ତେବେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ଓ ସମସ୍ୟା ନଥୁଲା । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବଲୋକନ କରୁଛ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଯମିନ୍ ଓ ଯସାର୍ (ବାମ ଓ ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱ)ରୁ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମକୁ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମଗ୍ର ଜାତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ଚିତ୍ତିତ ଅଟନ୍ତି ।" (ମଲ୍‌ପୁଜାତ୍, ଭାଗ-1, ପୃ-72-73, ସଂସ୍କରଣ ବର୍ଷ-1984ରୁ ଉଦ୍ଧୃତ)

ହୁକୁର୍ ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଆଜିକାଲି ତ' ଏହି ଜାତିମାନେ ଆହୁରି ଅଧିକ ତେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ବିରୋଧ ନହୋଇ ଥାଆନ୍ତା ତେବେ ମସିହ୍ ମତ୍ତ୍ୱ ଅ.ସଙ୍କ ଆସିବାର କିଛି ଆବଶ୍ୟକତା ନଥୁଲା । କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ଦେଖୁଛେ ଯେ, ଆଜକୁ 136 ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଅ.ସ ଦାବି କରିଥିଲେ ସେବେ ଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତହିଁରୁ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଛି । ଆପଣ ଅ.ସ ଏକ ସ୍ଥଳରେ କହିଲେ, "ତୁମେମାନେ (ବିରୋଧୀମାନେ) ମୋତେ ଏହା କହୁଛ ଯେ, ମୁଁ ଦୋକାନୀ ସାଜି ଦୋକାନ ଚଳାଇଛି । ମୋର ତ' କୌଣସି ଦୋକାନ କି ବ୍ୟବସାୟ ନାହିଁ ? ମସିହ୍ ମତ୍ତ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟ ତ' ଧର୍ମ ପ୍ରସାର ଅଟେ ଏବଂ ଧର୍ମ ବ୍ୟବସାୟ ଅଟେ । ହିଁ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟବସାୟର ନାମକରଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ତେବେ ଏହି ବ୍ୟବସାୟ ଧର୍ମର ବ୍ୟବସାୟ ଅଟେ । ଆପଣ ଅ.ସ କହିଲେ, ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଯଦି କୌଣସି ସତ୍ୟ କଥା ପଚାରୁଛ ତେବେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିନିଅ ଯେ, ସାଂସାରିକ ବ୍ୟବସାୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୋର ଉଦାହରଣ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ପରି, ମୁଁ କେବଳ ଧର୍ମ ସକାଶେ ହିଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଟେ । ମୋର ସମସ୍ତ ବ୍ୟାପାର (କାର୍ଯ୍ୟ) ଧାର୍ମିକ ଅଟେ । ଯେପରି ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମରେ ସାଧୁ ସକ୍ଷ ଏବଂ ଧର୍ମାଧକ୍ଷମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ହୋଇଥାଏ ଠିକ୍ ସେହିପରି ମୋର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ଅଟେ । ମୋର କୌଣସି ପକ୍ଷା ଏବଂ ମାର୍ଗ ସେହି ସାଧୁ ସକ୍ଷ ଏବଂ ଧର୍ମାଧକ୍ଷଙ୍କ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଓ ନୁତନ ନୁହେଁ । ବରଂ ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହି ଆସ୍ଥା ଭିତ୍ତିକ ମାର୍ଗ ଏବଂ ପକ୍ଷା ଠାରୁ ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିପଦଜନକ ଅଟେ ତହିଁରୁ ଦୂର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ମୁଁ ସେହି କୁବିଶ୍ୱାସକୁ ଦୂର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅତି ଭୟଙ୍କର ଅଟେ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମନରୁ ସେହି ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ କୁଧାରଣା କାଢିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ତେଣୁ ମୋର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଅଭିପ୍ରାୟ ଏହା ହିଁ ଅଟେ । କାରଣ କେତେକ ପ୍ରକାରର ନୁତନ ଆହୃତ ରୀତି ସ୍ଥାନ ପାଇଯାଇଛି । (ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....ପୃ-10 ସଂଖ୍ୟାରେ)

130 ତମ ଜଲ୍‌ସା ସାଲାମା କାଦିୟାନ୍, ତା-26, 27, 28, ଡିସେମ୍ବର, 2025 ମସିହାରେ ଆୟୋଜିତ ହେବ

ସନ୍ଦେହନା ହୁଏ । ଅମୀରୁଲ୍ ମୁନିନିନ୍ ଖଲିଫ୍‌ତୁଲ୍ ମସିହ୍ ଖାମିସ୍ ଅୟେଦହୁଲ୍ଲାହୁ ତାଆଲା ବିନସ୍‌ସେହିଲ୍ ଅଜିଜ୍ 130 ତମ ଜଲ୍‌ସା ସାଲାମା କାଦିୟାନ୍ 2025 ମସିହା ନିମନ୍ତେ ତା-26, 27, 28 ଡିସେମ୍ବର 2025 ମସିହା (ବାର-ଶୁକ୍ରବାର, ଶନିବାର ଓ ରବିବାର) ପାଇଁ ତାରିଖ ଓ ବାର ମଞ୍ଚୁର (ଅନୁମୋଦନ) କରିଛନ୍ତି ।

ଜମାଅତ୍‌ର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କି ସେମାନେ ଏବେଠାରୁ ହିଁ ଦୁଆର ସହିତ ଉକ୍ତ କଲ୍ୟାଣମୂଳକ ଜଲ୍‌ସାରେ ସାମିଲ୍ ହେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ କରି ଦିଅନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ଉକ୍ତ ଶିକ୍ଷାଭିତ୍ତିକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଲ୍‌ସାରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଯଦ୍ୱାରାକି ଲୋକମାନେ ଉକ୍ତ ଜଲ୍‌ସାରୁ ଉପକୃତ ହୋଇପାରିବେ । ସେହିପରି ହ. ମସିହ୍ ମତ୍ତ୍ୱ ଅ.ସ ଜଲ୍‌ସାରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିବା ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଯେଉଁ ଦୁଆ କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ସେହି ସମସ୍ତ ଦୁଆକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ଅ.ସଙ୍କ ଦୁଆର ପ୍ରକୃତ ଅଧିକାରୀ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । ସେହିପରି ଉକ୍ତ ଜଲ୍‌ସା ସାଲାମା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସାଫଲ୍ୟମଣ୍ଡିତ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣମୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଓ ପୁଣ୍ୟାତ୍ମାମାନଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନର କାରଣ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ ଜାରି ରଖନ୍ତୁ । ଯଜାକୁମ୍‌ଲ୍ଲାହୁ ତାଆଲା ଓ ଅହ୍‌ସନଲ୍ ଯଜା । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ଏହାର ଉତ୍ତମ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । (ନାଜିର୍ ଇସଲାହ୍ ଓ ଇର୍ଶାଦ୍ ମକ୍‌ଜିୟାହ୍ କାଦିୟାନ୍)

(ଖୁତ୍ବା ଜୁମା)

ମଉତା ଯୁଦ୍ଧ ଅଭିମୁଖେ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ନିଜର ସୈନ୍ୟ ବାହିନୀ ପ୍ରେରଣ କରି ସେହି ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ: "ହେ ମୋର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ! ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଧର୍ମପରାୟଣତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଏବଂ ନିଜ କଲ୍ୟାଣ କରିବା ସହିତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ସାଧନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଓସିୟତ୍ (ତାଗିଦ୍) କରୁଛି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ନାମ ନେଇ ଅବଜ୍ଞାକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କର । ତୁମେମାନେ କାହାରିକୁ ଧୋକା ଦେବ ନାହିଁ, କାହା ସହିତ ବିଶ୍ୱାସଯାତକତା କରିବା ନାହିଁ, ନା ହିଁ ତୁମେ କୌଣସି ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରୁଥିବା ଶିଶୁକୁ ବଧ କରିବ, ନା କୌଣସି ମହିଳା ଓ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିର ବଧ କରିବ । ତୁମେମାନେ କୌଣସି ଖଜୁରୀ କୋଳି ବୃକ୍ଷ କାଟିବ ନାହିଁ କି ଅନ୍ୟ ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ କାଟିବ ନାହିଁ । ବରଂ ତତ୍ସହିତ ତୁମେମାନେ କୌଣସି ଭବନକୁ ମଧ୍ୟ ଭୁମିସାତ୍ କରିବା ନାହିଁ ।"

ସନ୍ 7 ହିଜ୍ରୀ ଏବଂ 8 ହିଜ୍ରୀରେ ଘଟିଥିବା ଯୁଦ୍ଧ ଏବଂ ସରାୟା (କ୍ଷୁଦ୍ର ଯୁଦ୍ଧ ବା ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ସାମିଲ୍ ହୋଇ ନଥିଲେ)ର ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜୀବନୀ ଚର୍ଚ୍ଚା ।

କରାଚୀର ଶହୀଦ୍ ଲଜ୍ଜ ଅହମଦ୍ ଚିମା ସାହେବ, ରବ୍ଝାର ତାଜ୍ଜର ମସଜିଦ୍ରେ ହସନ୍ ନୁରୀ ସାହେବଙ୍କ ପଢ଼ି ସ୍ୱର୍ଗତା ସମ୍ମାନନୀୟା ସାହାବ୍ଜାଦି ଅମତୁଲ୍ ମୁସବ୍ଝିର୍ ନୁରୀ ସାହେବା ଓ ବୁର୍ଜନାଫାସୋର ସ୍ଥାନୀୟ ମୁବଲ୍ଲିର୍ ସିଲ୍‌ସିଲ୍ ସମ୍ମାନନୀୟ ସ୍ୱର୍ଗତ ହସନ୍ ସାନୋଗୋ ଅବୁ ବଙ୍କର ସାହେବଙ୍କ ଉତ୍ତମ ଚର୍ଚ୍ଚା ଏବଂ ନମାଜ୍ ଯନାଜାଃ ଗାଏବ୍ ।

ଆଜି ମଧ୍ୟ ଏକ ସୂଚନା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ଯେ, କୁସୁର ନାମକ ଏକ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଜନୈକ ଅହେମଦି ଯୁବକକୁ ଶହୀଦ୍ କରାଯାଇଛି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର ଶୀଘ୍ର ଧରପକଡ଼ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ହିଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯେ, **اللَّهُمَّ مَرِّقُهُمْ كُلَّ مَرِّقٍ وَسَجِّقُهُمْ تَسْجِيقًا** ।

25 APRIL 2025 ମସିହା ଅନୁଯାୟୀ ୨୫ ଶାହଦତ୍ ୧୪୦୪ ହିଜ୍ରୀ ଶମଶୀ, ସ୍ଥାନ-ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ ଇସଲାମାବାଦ୍ ଟେଲ୍‌ଫୋର୍ଡ଼ (ସରେ) ୟୁ.କେ । ଖୁତ୍ବାର ଉକ୍ତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଚୀକା ବଦରର ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ଅଲ୍‌ଫଜଲ୍ ଲଣ୍ଡନ୍ର ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କୃତଜ୍ଞତାର ସହିତ ପ୍ରକାଶିତ କରାଯାଇଛି ।

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. مَلِكٌ يَوْمَ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ. غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ. ତଥାହୁଦ୍, ତତ୍ତର ଏବଂ ସୁରାଃ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅୟେଦହୁଲ୍ଲାଃହୁ ତାଆଲା ବନିସ୍ତେହିଲ୍ ଅଜିଜ୍ କହିଲେ, ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ କାଳର ବିଭିନ୍ନ ଅଭିଯାନର ଚର୍ଚ୍ଚା ଚାଲିଥିଲା । ସେହି କ୍ରମରେ ଆଜି ଏକ ସରିୟାର ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବି । ସେହି ସରିୟାଟି ହେଲା ସରିୟା ହ. ଗାଲିବ୍ ବିନ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ଲୈସି ର.ଅ ଫଦକ୍ ଅଭିମୁଖେ । ହ. ବଶୀର୍ ବିନ୍ ସାଆଦ୍ ର.ଅ ଶାବାନ୍ 7 ହିଜ୍ରୀରେ 30 ଜଣ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ସମେତ ଫଦକ୍ ବନ୍ଦୁ ମୁରାହ୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ଅଭିମୁଖେ (ଆଡ଼କୁ) ଗଲେ । ବନ୍ଦୁ ମୁରାହ୍ ହ. ବଶୀର୍ ବିନ୍ ସାଆଦ୍ଙ୍କ ସମସ୍ତ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଶହୀଦ୍ କରିଦେଲେ । (ସବ୍‌ଲୁଲ୍ ହୁଦା, ଖର୍ ରଶ୍ମାଦ୍, ଭାଗ-6, ପୃ-132, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍) ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଉକ୍ତ ଘଟଣାର ଚର୍ଚ୍ଚା ପୂର୍ବେ ହୋଇ ସାରିଛି । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ହ. ବଶୀର୍ ବିନ୍ ସାଆଦ୍ଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କର ଶାହାଦତ୍ତର ସୂଚନା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ହ. ଜୁବୈର୍ ବିନ୍ ଅଝାମ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ଯାଅ ! ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ତୁମେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଯିବ ଯେଉଁଠି ହ. ବଶୀର୍ ବିନ୍ ସାଆଦ୍ ର.ଅଙ୍କ ସହିତ ସାଥୀମାନେ ଶହୀଦ୍ (ବୀରଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ) ହୋଇଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କରିଦେଲେ ତେବେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ବି ଛାଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଶତ୍ରୁ ଅଟନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଶହୀଦ୍ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ଆପଣ ର.ଅଙ୍କ ସହିତ 200 ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଧୂଳି ବାନ୍ଧିଲେ ।

(ସବ୍‌ଲୁଲ୍ ହୁଦା, ଖର୍ ରଶ୍ମାଦ୍, ଭାଗ-6, ପୃ-140, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍) ଯେତେବେଳେ ହ. ଗାଲିବ୍ ବିନ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ର.ଅ ସରିୟା କଦିର୍ (କ୍ଷୁଦ୍ର ଯୁଦ୍ଧ ବା ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ସାମିଲ୍ ହୋଇ ନଥିଲେ)ରୁ ବିଜୟୀ ହୋଇ ଫେରିଲେ ସେତେବେଳେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ହ. ଜୁବୈର୍ ବିନ୍ ଅଝାମ୍ ର.ଅଙ୍କୁ କହିଲେ, ବସିୟାଅ (ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେ ଯାଅ ନାହିଁ) ଏବଂ ହ. ଗାଲିବ୍ ବିନ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ର.ଅଙ୍କୁ 200 ସାହାବାଙ୍କ ସମେତ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ସୁତରାଂ ହ. ଗାଲିବ୍ ର.ଅ ଯେତେବେଳେ ଶତ୍ରୁ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜର ଗୁଲ୍‌ଯା ପ୍ରେରଣ କଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ହ. ଗାଲିବ୍ ର.ଅ ଗୁଲ୍‌ଯା ପ୍ରେରଣ କଲେ । ହ. ଗାଲିବ୍ ର.ଅ ଉଲ୍‌ବା ବିନ୍ ଜୈଦ୍ ର.ଅଙ୍କୁ 10 ଜଣ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ସହିତ ଶତ୍ରୁର ରହଣୀ ସ୍ଥାନ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏକ ଦଳକୁ ଦେଖିଲେ ଏବଂ ହ. ଗାଲିବ୍ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସି ସମସ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ । ହ. ଗାଲିବ୍ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଶତ୍ରୁର ଏତେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଗଲେ ଯେ, ଆପଣ ସେମାନଙ୍କୁ (ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ) ଅତି ସହଜରେ ଦେଖି ପାରୁଥିଲେ । ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ନିଦ୍ରାରେ

ଶୋଇଯାଇଥିଲା । ହ. ଗାଲିବ୍ ର.ଅ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା ଗାନ କଲେ ଏବଂ ନିଜର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ଭାଷଣ ଦେଲେ ଯେ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଧର୍ମପରାୟଣତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାଗିଦ୍ କରୁଛି । ତୁମେମାନେ ମୋର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ଏବଂ ମୋର ଅବଜ୍ଞା ପ୍ରଦର୍ଶନ କର ନାହିଁ । ମୋର କୌଣସି ଆଦେଶର ବିରୋଧ ତଥା ଅବମାନନା କର ନାହିଁ । କାରଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରେ ନାହିଁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର କୌଣସି ମତକୁ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଏ ନାହିଁ । ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଉପରୋକ୍ତ ଶବ୍ଦ ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, "ତୁମେମାନେ ମୋର ଅବଜ୍ଞା ପ୍ରଦର୍ଶନ କର ନାହିଁ । କାରଣ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଅମୀରଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କଲା ସିଏ ମୋର ଆଜ୍ଞା ପାଳନା କଲା । ସେହିପରି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଅମୀରଙ୍କର ଅବଜ୍ଞା ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲା ସିଏ ମୋର ଅବଜ୍ଞା ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲା । ଅତଏବ୍ ତୁମେମାନେ ଯଦି ମୋର ଅବଜ୍ଞା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବ ତେବେ ତୁମେମାନେ ନିଜ ପ୍ରିୟାବତାର ତଥା ବାର୍ତ୍ତାବହ ହ. ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅଙ୍କର ଅବଜ୍ଞା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବ ।"

ପୁନଶ୍ଚ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରାତୃତ୍ୱତା ବନ୍ଧନ ସ୍ଥାପନ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ହେ ଅମକ ବ୍ୟକ୍ତି ! ତୁମେ ଅମକ ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ଅଛ ଏବଂ ହେ ଅମକ ବ୍ୟକ୍ତି ! ତୁମେମାନେ ଅମକ ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ଅଛି । ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବି ନିଜ ଭାଇ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ନହେଉ । ଏପରି ନହେଉ ଯେ, ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିବ ଏବଂ ମୁଁ ତା'କୁ ପଚାରିବି ଯେ, ତୁମର ସାଥୀ କାହିଁ ? ତେବେ ତୁମେମାନେ କହିବ ଆଜ୍ଞା ମୁଁ ଜାଣି ନାହିଁ । ଆପଣ ପୁନଶ୍ଚ କହିଲେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତକ୍‌ବିର୍ (କ୍ଲୋଗାନ୍) କହିବି ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ମୋ ସହିତ କ୍ଲୋଗାନ୍ ଦେବ । ଅତଏବ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନେ ଯେତେବେଳେ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷକୁ ଘେରିନେଲେ ସେତେବେଳେ ହ. ଗାଲିବ୍ ର.ଅ ତକ୍‌ବିର୍ କହିଲେ, । ଅନ୍ୟ ସାହାବାମାନେ ମଧ୍ୟ ତକ୍‌ବିର୍ କହିଲେ ଏବଂ ଖଡ୍‌ଗ ଧରି ପକାଇଲେ । ଶତ୍ରୁ ମଧ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ବାହାରି ଆସିଲା । କିଛି କ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ଜାରି ରହିଲା ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନେ ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଦେଲେ । ସେଦିନ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଶବ୍ଦ ଅମିର୍ ଅମିର୍ ଥିଲା । ମୁସଲମାନମାନେ ଅନେକ ଛେଳୀ ମେଷା ମାଲେ ଗନିମତ୍ ଆକାରରେ ଘଉଡ଼ାଇ ଆଣିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଭାଗରେ 10ଟି ଲେଖାଏଁ ଓଟ କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ଓଟ ବଦଳରେ 10ଟି ଲେଖାଏଁ ଛେଳୀ ପଡ଼ିଲା । (ସିରତୁଲ୍ ହଲ୍‌ବିୟାହ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-266, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେହିପରି ଆଉ ଏକ ସରିୟା ରହିଛି ଯାହାର ନାମ ହେଲା ସିଲ୍‌ୟୀ । ଉକ୍ତ ସରିୟା ହ. ଶୁୟାଅ ବିନ୍ ଖହ୍‌ବ୍ ର.ଅଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ସିଲ୍‌ୟୀ ଅଭିମୁଖେ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ସରିୟା ରବିଉଲ୍ ଅଝଲ୍ 8 ହିଜ୍ରୀରେ ହ. ଶୁୟାଅ ବିନ୍ ଖହ୍‌ବ୍ ର.ଅଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ହୋଇଥିଲା । ସିଲ୍‌ୟୀ ମଦିନା ଠାରୁ 5 ମାଇଲ୍ ରାତ୍ର ବ୍ୟବଧାନରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ସ୍ଥାନ ଅଟେ । ଏହି ସ୍ଥାନଟି ମକ୍କା ଓ ମଦିନାର ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନ ଥିଲା । (ସବ୍‌ଲୁଲ୍ ହୁଦା, ଖର୍ ରଶ୍ମାଦ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-142, ଦାରୁଲ୍

କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ଶରହୁଜ୍ ଜକାନୀ ଅଲଲ୍ ମଞ୍ଜାହିବିଲ୍ ଲୁଦନିୟାହ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-337, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)

ହ. ଶୁଯାଅ ର.ଅଙ୍କ ପିତାଶ୍ରୀଙ୍କ ନାମ ଖହର୍ ବିନ୍ ରବିୟାହ୍ ଥିଲା । ହ. ଶୁଯାଅ ର.ଅ ସେହି ବରିଷ୍ଠ ସାହାବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ହେଉଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାଳରେ ହିଁ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ଅବତାରଦ୍ୱରା 6 ବର୍ଷ ପରେ ହୁଜୁର୍ ସ.ଅଙ୍କ ଇଜିତ କ୍ରମେ ହବ୍ଶା ପ୍ରବାସକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଯାତ୍ରା ସମୁହଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇ ହବ୍ଶା ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ । କିଛି କାଳ ପରେ ଏହି ଗୁଜବ ଶୁଣି କି ମଞ୍ଜାବାସୀମାନେ ମୁସଲମାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ହ. ଶୁଯାଅ ହବ୍ଶାରୁ ମଞ୍ଜା ଫେରି ଆସିଲେ । ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ମଦିନା ପ୍ରବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କଲେ ସେତେବେଳେ ହ. ଶୁଯାଅ ର.ଅ ନିଜର ଭାଇ ଉକ୍ତା ବିନ୍ ଖହର୍ଙ୍କ ସହିତ ମଞ୍ଜାର ଭୂମିକୁ ବିଦାୟ ଜଣାଇ ମଦିନା ଚାଲିଗଲେ । ହ. ଶୁଯାଅ ର.ଅ ବଦର୍, ଖହୋଦ୍, ଖନ୍ଦକ୍ ସମେତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ହୁଜୁର୍ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ 40 ବର୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଆୟୁଷ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଯମାମା ଯୁଦ୍ଧରେ ଶାହାଦତ୍ (ବୀରଗତି) ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । (ଶରହୁଜ୍ ଜକାନୀ ଅଲଲ୍ ମଞ୍ଜାହିବିଲ୍ ଲୁଦନିୟାହ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-21, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଭାଗ-2, ପୃ-611, ଭାଗ-4, ପୃ-59, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)

ହୁଜୁର୍ ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେ ଯାହା ହେଉ ଉକ୍ତ ସରୀୟାର ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କୁ ଅହରହ ସୂଚନା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିଲା ଯେ, ସିଦ୍ଦିକ୍ ଆସିଲେ ବନ୍ଦୁ ହଞ୍ଜିନ୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମିତ୍ର ସଂପ୍ରଦାୟର ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଲୁଚି ଜଙ୍ଗଲରେ ଲୁଚିଛନ୍ତି ।

ରବିଉଲ୍ ଅଖଲ୍ ମାସ ସନ୍ 8 ହିଜ୍ରୀରେ ହୁଜୁର୍ ସ.ଅ ହ. ଶୁଯାଅ ର.ଅଙ୍କୁ 24 ଜଣ ଜିହାଦକାରୀ ଦେଇ ବନ୍ଦୁ ହଞ୍ଜିନ୍ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିୟୋଜିତ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୁ ଆମିର୍ ମଧ୍ୟ କୁହା ଯାଉଥିଲା । ହ. ଶୁଯାଅ ର.ଅ ମୁଜାହିଦୀନମାନଙ୍କ ସହିତ ରାତ୍ର ସମୟରେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଦିନ ବେଳା ଲୁଚି ରହୁଥିଲେ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ସହସା ସକାଳ ସମୟରେ ବନ୍ଦୁ ଆମିରର ଉପର ମୁଣ୍ଡରେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଗଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେଲେ । ହ. ଶୁଯାଆ ର.ଅ ନିଜର ମୁଜାହିଦୀନମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ସେମାନେ ବନ୍ଦୁ ଆମିର୍ ସଂପ୍ରଦାର ଲୋକମାନଙ୍କର ପିଛା ଆଉ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ଛେଳୀ ଏବଂ ଓଟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା । ସେହି ଜୀବମାନଙ୍କୁ ମୁଜାହିଦୀନମାନେ ଘଉଡ଼ାଇ ନିଜ ସାଙ୍ଗରେ ମଦିନା ନେଇ ଆସିଲେ ଓ ମାଲେ ଗନିମତ୍ ବାଣ୍ଟି ନେଲେ । ସେହି ମୁଜାହିଦୀନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଭାଗରେ 15ଟି ଲେଖାଏଁ ଓଟ ପଡ଼ିଲା । ଉକ୍ତ ସରୀୟାରେ 15 ଦିନ ସମୟ ଅତିବାହିତ ହୋଇଥିଲା । (ଗଜ୍ଝାତ୍ ଓ ସରାୟା, ଲେଖକ-ମୁହମ୍ମଦ୍ ଅଜ୍ଝର୍ ଫରିଦ୍ ଶାହ୍, ପୃ-415, ଫରିଦ୍ ପବ୍ଲିଶର୍ସ, ସାହିଖାଲ୍) (ଅସ୍ୱିରତୁଲ୍ ହଲବିୟାହ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-267, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)

ହୁଜୁର୍ ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ପୁନଶ୍ଚ ଆଉ ଏକ ସରୀୟାର ଚର୍ଚ୍ଚା ରହିଛି ଯାହାର ନାମ ହେଲା ସରୀୟା ହ. କାଆବ୍ ବିନ୍ ଉମୈର୍ ଜାତେ ଅତଲାହ୍ ଆଡ଼କୁ । ଏହି ସରୀୟା 8 ରବିଲ୍ ଅଖଲ୍ 8 ହିଜ୍ରୀରେ ହୋଇଥିଲା । (ସବ୍ଲୁଲ୍ ହୁଦା, ଖର୍ ରଶ୍ୱାଦ୍, ଭାଗ-06 ପୃ-143, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)

ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ହ. କାଆବ୍ ବିନ୍ ଉମୈର୍ ଗିଫ୍ତାରୀ ର.ଅଙ୍କୁ ଜାତେ ଅତଲାହ୍ ଅଭିମୁଖେ (ଆଡ଼କୁ) ପ୍ରେରଣ (ପଠାଇଲେ) କଲେ । ଜାତେ ଅତଲାହ୍ ସିରୀୟାର ଖାଦିଉଲ୍ କୁରା ର ପଛ ଭାଗରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା । ଏହା ମଦିନା ଠାରୁ 600 ମାଇଲ ଦୂରତାରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା ।

ହ. କାଆବ୍ ର.ଅଙ୍କ ସହିତ 15 ଜଣ ସାହାବାମାନେ ଥିଲେ । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କୁ ଏହା ସୂଚନା ମିଳିଥିଲା ଯେ, ବନ୍ଦୁ କୁଜାଅ ସଂପ୍ରଦାୟ ଖାଦିଉଲ୍ କୁରା ଠାରୁ ଆଗକୁ ଜାତେ ଅତଲାହ୍ ଠାରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବିଶାଳ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଧାଡ଼ି କରି ବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଛନ୍ତି । (ଗଜ୍ଝା ମୁଉତା ଖସ୍ ସରାୟା ଖଲ୍ ଅବୁସା, ଲେଖକ- ବରିକ୍ ବିନ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍, ପୃ-219) (ଗଜ୍ଝା ମୁଉତା, ଲେଖକ-ବାଶମିଲ୍, ପୃ-325, ନଫିସ୍ ଏକାଡ଼େମୀ, କରାଚୀ) (ଗଜ୍ଝାତ୍ ଓ ସରାୟା, ଲେଖକ-ମୁହମ୍ମଦ୍ ଅଜ୍ଝର୍ ଫରିଦ୍

ଶାହ୍, ପୃ-416, ଫରିଦ୍ ପବ୍ଲିଶର୍ସ, ସାହିଖାଲ୍)

ହୁଜୁର୍ ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଜାତେ ଅତଲାହ୍ ଠାରେ ପହଞ୍ଚି ହ. କାଆବ୍ ର.ଅ ଶତ୍ରୁର ବିଶାଳ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ । ପରିଶାମ୍ ଏହା ହେଲା ଯେ, ହ. କାଆବ୍ ର.ଅ ବାହାରି ଯେତେବେଳେ ଜାତେ ଅତଲାହ୍ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେତେବେଳେ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷର ଜଣେ ଗୁଲ୍ଲମା ଗୁପ୍ତଚର ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ପକାଇଲା ଓ ସେ ତୁରନ୍ତ ଯାଇ ନିଜର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଆଗମନ ସଂପର୍କରେ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିଦେଲା ।

ସେହି ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ କରିନେଲା ଏବଂ ବିଶାଳ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିନେଲା । ସାହାବାମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ଆଡ଼କୁ ଆମନ୍ତ୍ରିତ କଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହି ଆମନ୍ତ୍ରିତକୁ ସେମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଦେଲେ ଓ ସେମାନେ ସାହାବାମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୀର ଚଳାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସାହାବାମାନେ ସେହି ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ଆଚରଣ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଗତିବିଧିକୁ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ସାହାବାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବୀରତ୍ୱର ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ଲଢ଼ୁ ଲଢ଼ୁ ସମସ୍ତ ସାହାବାମାନେ ଶହୀଦ୍ ହୋଇଗଲେ । ସେହି ଶହୀଦ୍ ହୋଇଥିବା ସାହାବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସାହାବି ଆହତାବସ୍ତାରେ ଥିଲେ । ସେହି ସାହାବି ଜଣକ ସେଠାରୁ ବର୍ତ୍ତି ଖସି ଆସିଲେ । ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ଏକ ବର୍ତ୍ତନାମୁୟାୟା ସେହି ସାହାବି ଜଣକ ସ୍ୱୟଂ ହ. କାଆବ୍ ବିନ୍ ଉମୈର୍ ର.ଅ ଥିଲେ । (ଅସ୍ୱିରତୁଲ୍ ହଲବିୟାହ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-267, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ଗଜ୍ଝାତ୍ ଓ ସରାୟା, ଲେଖକ-ମୁହମ୍ମଦ୍ ଅଜ୍ଝର୍ ଫରିଦ୍ ଶାହ୍, ପୃ-416, ଫରିଦ୍ ପବ୍ଲିଶର୍ସ, ସାହିଖାଲ୍) (ସବ୍ଲୁଲ୍ ହୁଦା, ଖର୍ ରଶ୍ୱାଦ୍, ଭାଗ-06, ପୃ-143, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍, ଲେବନାନ୍, 1993 ମସିହା)

ହୁଜୁର୍ ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେ ଯାହା ହେଉ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ରାତି ଚିକିଏ ଅଣ୍ଟା ହୋଇଗଲା ସେତେବେଳେ ସେ ଅର୍ଥାତ୍ କାଆବ୍ ବିନ୍ ଉମୈର୍ ର.ଅ ଆରୋହଣ ହୋଇ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଘଟଣାର ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଉକ୍ତ ସୂଚନା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଆପଣ ସ.ଅ ଅସନ୍ତୋଷ ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ । (କିତାବୁଲ୍ ମୁଗାଜି ଲିଲ୍ଖାଦିକି, ଭାଗ-2, ପୃ-202, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)

ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଏକ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପ୍ରେରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମନସ୍ଥ କଲେ । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ଜ୍ଞାତ ହେଲା କି ସେହି ଲୋକମାନେ ସେଠାରୁ ହଟି ଅନ୍ୟତ୍ର ଚାଲି ଯାଇଛନ୍ତି । ସେଇଥି ପାଇଁ ଆପଣ ସ.ଅ ଉକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ମୁଲତବୀ କରିଦେଲେ । (ଅସ୍ୱିରତୁଲ୍ ହଲବିୟାହ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-267, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)

ହୁଜୁର୍ ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେହିପରି ଆଉ ଏକ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା ଗଜ୍ଝା ମୁଉତା ଯୁଦ୍ଧ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧ କୁମାଦିଉଲ୍ ଭଲା, 8 ହିଜ୍ରୀରେ କିମ୍ବା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ 629ରେ ହୋଇଥିଲା । ମୁଉତା ସିରୀୟାର ସୀମା ଠାରେ ବଲକାଆ ଭୂମି ଉପରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ବସ୍ତି ଅଟେ । ଏହା ମଦିନା ଠାରୁ ପ୍ରାୟ 600 ମାଇଲ ଦୂରତାରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା । ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଗଜ୍ଝା ଜୈଶୁଲ୍ ଉମରା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । କାରଣ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ସେହି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ବାହାରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେହି ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ଏକାଧିକ ଅମୀର୍ (ସେନାପତି) ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । (ସିରତ୍ ଖାତମୁନ୍ ନବୀୟିନ୍, ଲେଖକ-ହ. ସାହିବଜାଦା ମିର୍ଜା ବଶୀର୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ୍ ଏମ୍.ଏ ର.ଅ, ପୃ-838) (ସବ୍ଲୁଲ୍ ହୁଦା, ଖର୍ ରଶ୍ୱାଦ୍, ପୃ-740, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ଗଜ୍ଝା ମୁଉତା, ଲେଖକ-ବାଶମିଲ୍, ପୃ-325, ନଫିସ୍ ଏକାଡ଼େମୀ, କରାଚୀ) (ଅନାରତୁଦ୍ ଦୁଜା ଫି ମୁଗାଜି, ଖୈରୁଲ୍ ଖରା, ଲେଖକ- ହସନ୍ ବିନ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ଅଲ ମଶାଡିତ୍, ପୃ-558, ଦାରୁଲ୍ ମିନ୍ହାଜ୍ ଲିନ୍ ନଶ୍ରି ଷତ୍ତଖାଜିଉ)

ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧର କାରଣ ସଂପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ହ. ହାରିସ୍ ବିନ୍ ଉମୈର୍ ର.ଅଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶବାହକ କରି ବୁସ୍ତାର ଶାସକ ଆଡ଼କୁ ପତ୍ର ଦେଇ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ସେ ଯେତେବେଳେ ମୁଉତା ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେତେବେଳେ ଶୁରାହବିଲ୍ ବିନ୍ ଅମର୍ ଗସ୍ତାନୀ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା ଏବଂ ପଚାରିଲା ଯେ, କୁଆଡ଼େ ଯାଉଛ ? ହାରିସ୍ ବିନ୍ ଉମୈର୍ ଶୁରାହବିଲ୍ ବିନ୍ ଅମର୍ ଗସ୍ତାନୀକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ, ମୁଁ ସିରୀୟା ଯାଉଛି । ଶୁରାହବିଲ୍ ପଚାରିଲା ଯେ, ତୁମେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସନ୍ଦେଶବାହକ ତ' ନୁହଁ ? ହ. ହାରିସ୍ ବିନ୍

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ
"ଖମା ଅରସଲନାକା ଇଲ୍ଲା ରହମତନ୍ ଲିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ।" (ଅଲ୍ ହକ୍:31)
ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ଆମ୍ଭେ ତୁମକୁ ସମଗ୍ର ସଂସାରବାସୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କେବଳ କରୁଣା ରୂପେ ଗଢ଼ି ପ୍ରେରଣ କରିଛୁ ।
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sarafat Ali Khan, S/o- Manwar Ali Khan , Jammat Ahmadiya Karadapalli (Odisha)

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ
"ଲିନ୍ ତନାଲୁଲ୍ ବିର୍ରା ହତ୍ତା ତୁନ୍ଫିକୁ ମିନ୍ନା ତୁହିବୁନ୍ ।" (ଆଲେ ଇମ୍ବାନ୍ :93)
ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ପ୍ରିୟ ଧନକୁ ବ୍ୟୟ କରିଦେଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଣ୍ୟ ଲାଭ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sheikh Ghulam Ahmad & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Barkat (Odisha)

ଉମ୍ମେର୍ ର.ଅ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ହଁ ମୁଁ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସନ୍ଦେଶବାହକ ଅଟେ । ଶୁରାହବିଲ୍ଲ୍ ତାଙ୍କୁ ଶହୀଦ୍ କରିଦେଲା । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ଉକ୍ତ କଥାର ସୂଚନା ମିଳିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ଉକ୍ତ କଥାକୁ ସହ୍ୟ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ସହ୍ୟ କରିବା ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର ହୋଇ ପଡ଼ିଲା । ଆପଣ ସ.ଅ ନିଜର ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ହ. ହାରିସ୍ ବିନ୍ ଉମ୍ମେର୍ ର.ଅଙ୍କ ଶାହାଦତ୍ ତଥା ହାରିସ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ଶହୀଦ୍ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂପର୍କରେ କହିଲେ । ଏହି କାରଣରୁ ମୁଖତା ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା । (ଅତ୍ତବକାତୁଲ୍ କୁତ୍ରା ଲିଇବ୍ରି ସାଆଦ୍, ଭାଗ-4, ପୃ-255, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଲଲ୍ ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)

ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ସେହି ଯୁଦ୍ଧର କାରଣ ଏବଂ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ସଂପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, "ଆପଣ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ କାଆଦ୍ ଦର୍ଶନ କରି ଫେରିଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ଏହି ସୂଚନା ମିଳିବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା ଯେ, ସିରୀୟର ସୀମାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ, ଆରବ୍ୟ ସଂପ୍ରଦାୟ ଓ ଇହୁଦୀମାନେ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ପ୍ରରୋଚନାରେ ମଦିନା ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଚଳାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆପଣ ସ.ଅ 15 ଜଣ ସଦସ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସିରୀୟର ସୀମା ଅଭିମୁଖେ ପ୍ରେରଣ କଲେ । କାରଣ ଏହି ସୈନ୍ୟଦଳ ଯାଇ ତଦନ୍ତ କରୁ କି ଏହି ଗୁଜବ କେତେଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଠିକ୍ ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ଲୋକମାନେ ସିରୀୟର ସୀମା ଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଏକ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଏକତ୍ରିତ ହେଉଅଛି । ତେଣୁ ଏହି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଫେରି ଆସି ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରି ଥାଆନ୍ତେ । ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାହସିକତାର ସହିତ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମ ଆଡ଼କୁ ଆମନ୍ତ୍ରିତ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ପ୍ରରୋଚନାରେ ପଡ଼ି ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ମାତୃଭୂମି ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ତାହାକୁ ଜୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ସେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ଶିକ୍ଷାରୁ କେଉଁଠି ବା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇପାରି ଥାଆନ୍ତେ । ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ତବଲିଗର କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ । ଅତଏବ୍ ଏବି 15 ଜଣିଆ ବିଶିଷ୍ଟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସାହାବାମାନେ ଯେମିତି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମର ଶିକ୍ଷା ସଂପର୍କରେ ଶୁଣାଇଲେ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷର ସିପାହୀମାନେ ନିଜର ତୀର କମାଣ ସମ୍ଭାଳି ନେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଉପରେ ତୀର ବର୍ଷଣ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ମୁସଲମାନମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଦେଖିଲେ ଏହି ଲୋକମାନେ ଆମ ତବଲିଗର ଉତ୍ତର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବା ପରବିବର୍ତ୍ତେ ତୀର ଫିଙ୍ଗୁଛନ୍ତି (ତୀର ମାରୁଛନ୍ତି) । ଏହି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ବା ସାହାବାମାନେ ସେଠାରୁ ପଳାୟନ କଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ଶତାଧିକ ତଥା ସହସ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚଳ ହୋଇ ଛିଡ଼ା ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତେ ସେହିଠାରେ ହିଁ ବୀରଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ।"

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଆଜି ଏହି ନାମକୁ ମାତ୍ର ଥିବା ମୁସଲମାନମାନେ ଅହେମଦିମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଆଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଚାହୁଁଲେ କି ଯେଉଁମାନେ ଏଭଳି ଅତ୍ୟାଚାରମୂଳକ ଓ ଅମାନୁଷିକ କୃତ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆଉ ଏକ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପ୍ରେରଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଉ । ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ଏହି ସୂଚନା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ଯେ, ସେହି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଯେକି ସେଠାରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଉଥିଲା ସେ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ଆପଣ ସ.ଅ କିଛି କାଳ ପାଇଁ ଉକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ମୂଲତବୀ କରିଦେଲେ । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଗସ୍ତାନ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଅଧିପତି ଯେକି ରୋମୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ର ପକ୍ଷରୁ ବସ୍ତାହର ଶାସକ ଥିଲା ଅବା କୈସରେ ରୋମା (ରୋମ୍ ସମ୍ରାଟ୍)ଙ୍କୁ ପତ୍ର ଲେଖିଲେ । ସମ୍ଭବତଃ ଉକ୍ତ ପତ୍ରରେ ଉପରୋକ୍ତରେ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଘଟଣାର ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିବ ଯେ, ସିରୀୟର କେତେକ ସଂପ୍ରଦାୟ ଇସ୍ଲାମୀୟ ଅଞ୍ଚଳ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଚଳାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ସେମାନେ ଅକାରଣରେ 15 ଜଣ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଶହୀଦ୍ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ପତ୍ର ଅଲ୍ ହାରିସ୍ ନାମକ ଜନୈକ ସାହାବିକ୍ ହାତରେ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ସେ (ଅଲ୍ ହାରିସ୍) ସିରୀୟା ଅଭିମୁଖେ ଗମନ କଲାବେଳେ ମୁଖତା ନାମକ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥାନ କଲେ । ସେଠାରେ ଗସ୍ତାନ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଏକ ଅଧିପତି ସର୍ଜିଲ୍ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ମୋ ବିଚାରରେ ଏହା ଲିଖନଗତ ତ୍ରୁଟି ଅଟେ । ପ୍ରକୃତ ନାମ ଶୁରହବିଲ୍ଲ୍ ଅଟେ । ଶୁରହବିଲ୍ଲ୍ ଅଲ୍ ହାରିସ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ

ହେ ହାରିସ୍ ! ତୁମେ କେଉଁଠି ଯାଉଛ ? ସମ୍ଭବତଃ ତୁମେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସନ୍ଦେଶବାହକ ଅଟ ? ସେ କହିଲେ, ହଁ । ଉକ୍ତ କଥା ଶୁଣିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିନିଆଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଦଉଡ଼ି ସାହାଯ୍ୟରେ ବାନ୍ଧି କରି ଅତ୍ୟନ୍ତ ନୃଶଂସନୀୟ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ମାରିଦେଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଇତିହାସରେ ଏହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ମିଳେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ଘଟଣା ଏହା ସୂଚାଏ ଯେ, ଯେଉଁ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ 15 ଜଣ ସାହାବିମାନଙ୍କୁ ମାରିଥିଲା ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି (ଶୁରହବିଲ୍ଲ୍) ସେହି ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ନେତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ ହୋଇଥିବ । ସୂତରାଂ ତା'ର ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବା କି ସମ୍ଭବତଃ ଏହା ସୂଚାଏ ଯେ, "ତୁମେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସନ୍ଦେଶବାହକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ ସନ୍ଦେଶବାହକ ଅଟ । ତା' ମନରେ ଭୟ ଜାତ ହେଲା ଯେ, ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ କୈସର୍ ନିକଟରେ ଯାଇ ଅଭିଯୋଗ କରିବେ କି ତୁମ ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନେ ଆମ ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଶୁରହବିଲ୍ଲ୍ ଡରୁଥିବ ଯେ, ସମ୍ଭବତଃ ସମ୍ରାଟ୍ ଏହି କାରଣରୁ ଆମକୁ ନପଚାରନ୍ତୁ । ଅତଏବ୍ ସେ ନିଜର କୁଶଳତା ତହିଁରେ ମନେକଲା ଯେ, ସନ୍ଦେଶବାହକକୁ ମାରିଦିଆଯାଉ । କାରଣ ସମ୍ରାଟ୍ ପକ୍ଷରୁ ନା କୌଣସି ସନ୍ଦେଶ ପହଞ୍ଚିବ ଓ ନା ହିଁ କୌଣସି ତଦନ୍ତ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାହତାଲା ତା'ର ମନ୍ଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସାକାର ହେବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ । ହାରିସ୍ ର.ଅଙ୍କ ଶହୀଦ୍ ହେବାର ସୂଚନା କୌଣସି ମତେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ମିଳିଗଲା । ଆପଣ ସ.ଅ ଉକ୍ତ ଶାହାଦତ୍ତର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ଏବଂ ଶତ୍ରୁକୁ ଶାନ୍ତି ଦେବା ନିମନ୍ତେ 3000 ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁ ଜୈଦ୍ ବିନ୍ ହରସା ର.ଅ (ଯେକି ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସ୍ୱାଧୀନ ପ୍ରପ୍ତ ଦାସ ଥିଲେ)ଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ସିରୀୟା ଅଭିମୁଖେ ପ୍ରେରଣ କରିଦେଲେ ।"

(ଦିବାବା ତଫସିରୁଲ୍ କୁରଆନ୍, ଅନୱାରୁଲ୍ ଉଲ୍ଲୁମ୍, ଭାଗ-20, ପୃ-331-333)
ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଇତ୍ୟବସରରେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ସେନାପତିର ଚର୍ଚ୍ଚା ମଧ୍ୟ ମିଳେ । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ହ. ଜୈଦ୍ ବିନ୍ ହାରସା ର.ଅଙ୍କୁ 3000 ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଉପରେ ସେନାପତି ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ଯଦି ହ. ଜୈଦ୍ ଶହୀଦ୍ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ତେବେ ହ. ଜାଫର୍ ବିନ୍ ଅବୁ ତାଲିବ୍ ର.ଅ ଅମୀର୍ ହେବେ ଏବଂ ଯଦି ହ. ଜାଫର୍ ବିନ୍ ଅବୁ ତାଲିବ୍ ର.ଅ ଶହୀଦ୍ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ତେବେ ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଖାହା ର.ଅ ଅମୀର୍ (ସେନାପତି) ହେବେ । ଯଦି ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଖାହା ର.ଅ ମଧ୍ୟ ଶହୀଦ୍ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି ତେବେ ମୁସଲମାନମାନେ ଯାହାକୁ ଚାହୁଁବେ ତାହାକୁ ନିଜର ସେନାପତି ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରି ପାରିବେ ବା ନିଜର ସେନାପତି ରୂପେ ବରଣ କରିପାରିବେ ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ନୁମାନ୍ ନାମକ ଜନୈକ (ଜଣେ) ଇହୁଦୀ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା । ସେ କହିଲା, ହେ ଅବୁଲ୍ କାସିମ୍ ! (ଇହୁଦୀମାନେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ଏହି ନାମରେ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ତାକୁଥିଲେ) ସ.ଅ। ଯଦି ଆପଣ ସ.ଅ ନବୀ (ଅବତାର) ଅଟନ୍ତି ତେବେ ଆପଣ ସ.ଅ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କର ନାମୋଚ୍ଚାରଣ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପଛେ ସ୍ୱପ୍ନ ସଂଖ୍ୟକୁ ହୁଅନ୍ତୁ ଅବା ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ହୁଅନ୍ତୁ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶହୀଦ୍ (ବୀରଗତି) ହୋଇଯିବେ । ନୁମାନ୍ ପୁନଶ୍ଚ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା ଯେ, ବନି ଇସ୍ରାଇଲ୍ ଅବତାରମାନେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜାତିର ସେନାପତି ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରୁଥିଲେ ଏବଂ କହୁଥିଲେ ଯେ, ଯଦି ଅମକ ସେନାପତି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲା ତେବେ ଅମକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅମୀର୍ (ସେନାପତି) ହେବ । ସେହି ବନି ଇସ୍ରାଇଲ୍ ଅବତାରମାନେ ଯଦି 100 ଜଣ ଲୋକଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ସେନାପତିଙ୍କର ନାମ ନେଉଥିଲେ ତେବେ ସେହି ସମସ୍ତ 100 ଜଣ ସେନାପତି ଅବଶ୍ୟ ନିହତ ହେଉଥିଲା । କାରଣ ନବୀଙ୍କ ବାଣୀ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ପୁନଶ୍ଚ ସେହି ଇହୁଦୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ହ. ଜୈଦ୍ ର.ଅଙ୍କୁ କହିଲା, ହେ ଜୈଦ୍ ! ତୁମେ ଓସିୟତ୍ କରିନିଅ । ଯଦି ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ସତ୍ୟାବତାର ଅଟନ୍ତି ତେବେ ତୁମେ ଆଉ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଜୀବିତ ଫେରିବ ନାହିଁ । ହ. ଜୈଦ୍ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ କହିଲେ, ମୁଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛି ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ ସତ୍ୟାବତାର ଓ ପବିତ୍ର ବାଉଁସ ଅଟନ୍ତି ।

ଆହଜରତ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ସେନାପତି ନିଯୁକ୍ତ କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଏହି ଘଟଣା ଘଟିଲା କି ହ. ଜାଫର୍ ର.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାଉଁସ ! ମୋର ମାତାପିତା ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଉପରେ ଉତ୍ସର୍ଗ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ । ମୁଁ ଆଦୌ ଭାବି ନଥିଲି ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ ମୋ ଉପରେ ହ. ଜୈଦ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ଅମୀର୍ ନିଯୁକ୍ତ କରିବେ । ମୋର ବଂଶ ତ' ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ମୋତେ ଅମୀର୍ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ନାହିଁ । ଆହଜରତ ସ.ଅ ହ. ଜାଫର୍ ର.ଅଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଜାଫର୍ ! ତୁମେ ଯାଅ । ତୁମେ ଜାଣି ନାହିଁ ଯେ, ଭଲ କ'ଣ ? ଆହଜରତ ସ.ଅ ଏକ ଧଳା ରଙ୍ଗର ଧୂଳା ହ. ଜୈଦ୍ ର.ଅଙ୍କୁ

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)
"ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତି ଓ ସମବେଦନା ଜ୍ଞାପନ କରିବା ଏଭଳି ଏକ ବସ୍ତୁ ଯେ, ଯଦି ମନୁଷ୍ୟ ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦିଏ ଏବଂ ତହିଁରୁ ଦୂରେଇ ଯାଏ ତେବେ କ୍ରମଶଃ ସେ ହିଂସ୍ର ପ୍ରାଣୀରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଏ ।"
(ମଲଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-7, ପୃ-282, ସଂସ୍କରଣ ବର୍ଷ- 1984 ମସିହା)
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Mohammad Moin, S/o- Mohammad Majid, Jamat Ahmadiya Karadapalli (Odisha)

ନବୀ ସ.ଅଙ୍କ ବାଣୀ:-
"ଇଉତ୍ତନିବୁଲ୍ ଗଜିବା" ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ରୋଧରୁ ସର୍ବଦା ବର୍ଜିବା ଉଚିତ୍, କାରଣ କ୍ରୋଧ ହେଉଛି ମଞ୍ଜିର ପରମ ଶତ୍ରୁ ।
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sk Deedar Ahmed & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Fazal (Odisha)

ଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ହେ ଜୈଦ୍ ! ତୁମେ ହ. ହାରିସ୍ ବିନ୍ ଉମୈର୍ ର.ଅଙ୍କ ଶାହାଦତ୍ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମ ଆଡ଼କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦିଅ । ସେମାନେ ଯଦି ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରି ନିଅନ୍ତି ତାହାହେଲେ ଭଲ କଥା ଅନ୍ୟଥା ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡ଼ି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତୁ । (ସବ୍ଲୁଲ୍ ହୁଦା, ଷର୍ ରଶ୍ଲାଦ୍, ଭାଗ-6, ପୃ-145, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍) (ଶରହୁଜ୍ ଜକାନୀ ଅଲଲ୍ ମଞ୍ଜାହିବିଲ୍ ଲୁଦ୍ନିୟାହ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-340-342, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍, ବୈରୁଦ୍)(ସହି ବୁଖାରୀ, କିତାବୁଲ୍ ମୁଗାଜି, ବାଦ୍-ବାଆସୁନ୍ ନବୀ ସ.ଅ, ଉସ୍ତାମା.....ହଦିସ୍ ନଂ-4261)

ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଜଣାଇଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଓସିୟତ୍ ମଧ୍ୟ କଲେ । ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ଏହିପରି ରହିଛି ଯେ, ଲୋକମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ବାହାରିଲେ ଏବଂ ମଦିନା ଠାରୁ ତିନି ମାଇଲ ଦୂରତାରେ ଜୁରୁଫ୍ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଏକତ୍ରିତ ହେଲା । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ସନିୟତୁଲ୍ ଷ୍ଠିଦା ନାମକ ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଙ୍ଗରେ ଆସିଲେ । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ବାହାରିବା ପୂର୍ବରୁ ଇସ୍ଲାମୀୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇ କହିଲେ: "ହେ ଲୋକମାନେ (ସୈନ୍ୟବାହିନୀ) ! ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଈଶ୍ୱରଭୀରୁତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଓ ନିଜ ସହିତ ଥିବା ମୁସଲମାନ ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ କରିବା ପ୍ରତି ଓସିୟତ୍ କରୁଛି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ନାମ ସହିତ ତୁମେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସହିତ ମୁକାବିଲା କର । ତୁମେମାନେ କାହାରିକୁ ଧୋକା ଦେବ ନାହିଁ, କାହାର ଅମାନତକୁ ହତ୍ତପ କରିବ ନାହିଁ, କ୍ଷୀର ପାନ କରୁଥିବା ଶିଶୁର ହତ୍ୟା କରିବ ନାହିଁ, କୌଣସି ମହିଳାର ହତ୍ୟା କରିବ ନାହିଁ, କୌଣସି ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିର ସଂହାର କରିବ ନାହିଁ, ତୁମେମାନେ କୌଣସି ଖଜୁରୀ କୋଳି ବୃକ୍ଷକୁ କାଟିବ ନାହିଁ କି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କାଟିବ ନାହିଁ ଓ କୌଣସି ଭବନକୁ ମଧ୍ୟ ଭୁମିସାତ୍ କରିବ ନାହିଁ ।"(ଶରହୁଜ୍ ଜକାନୀ ଅଲଲ୍ ମଞ୍ଜାହିବିଲ୍ ଲୁଦ୍ନିୟାହ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-342, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍, ବୈରୁଦ୍)

ସେହିପରି ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ଯେଉଁ ସେନାପତି ଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, "ହେ ସେନାପତି ! ତୁମେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ମୁସ୍ରିକ୍ (ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରୁଥିବା ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି) ସହିତ ଭେଟ ହୁଅ ତେବେ ତା'କୁ ତିନୋଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ଯକୌଣସି ଗୋଟିଏ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଆଡ଼କୁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ କରିବ । ସେ ଯେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ବି ଯଦି ସ୍ୱୀକାର କରିନିଏ ତେବେ ସେପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଆଉ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଦେବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ଲାମ ଧର୍ମ ଆଡ଼କୁ ଆମନ୍ତ୍ରିତ କରିବ ଯେ, ସେମାନେ ନିଜର ସହରରୁ ପ୍ରବାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହରକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ । ସେମାନେ ଯଦି ଏହିପରି କରି ନିଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ କି ଯାହା ପ୍ରବାସକାରୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଟେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଟେ । ସେମାନେ ଯଦି ଉକ୍ତ କଥାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ କି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପର୍ବତରେ ବାସ କରୁଥିବା ଆଦିବାସୀଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଯାଅ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଗ୍ରାମରେ ରହୁଛି ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଚାଲିଯାଅ । ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ସେହି ଆଦେଶ ହେବ ଯାହା ଅନ୍ୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆଦେଶ ହେବ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମାଲେ ଗନିମତ୍ ଏବଂ ମଲେ ଫୈ (ଯୁଦ୍ଧ ନକରି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଧନ ରତ୍ନ) ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ବି ମିଳିବ ନାହିଁ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ସେମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଜିହାଦ୍ କରନ୍ତୁ । ସେମାନେ ଯଦି ସାଙ୍ଗରେ ମିଶି ଲଢ଼ିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଯିଜିୟା ଦାବି କରିବ । ଯଦି ସେମାନେ ମାନି ନିଅନ୍ତି (ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଆଦେଶ ମାନି ନିଅନ୍ତି ଓ ମୁସଲମାନ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି) ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିନେବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଦାବିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିନେବ । ସେମାନଙ୍କୁ ଦଃଖ କଷ୍ଟ ଦେବ ନାହିଁ । କଷ୍ଟ ଦେବାରୁ ଅଟକିଯିବ । ସେମାନେ ଯଦି ଉକ୍ତ କଥାକୁ ବି ଅସ୍ୱୀକାର କରି ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା ଲୋଡ଼ିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜିହାଦ୍ କରିବ । ଯଦି ତୁମେମାନେ କୌଣସି ଦୁର୍ଗ କିମ୍ବା କୌଣସି ସହରର ଘେରାଉ କରିନିଅ ଏବଂ ସେହି ଦୁର୍ଗବାସୀ ତଥା ସହରବାସୀ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ନିମ୍ନୁକ୍ତ କରିବାର ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟକ୍ତ କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କ ଜିମା (ଦାୟିତ୍ୱ) ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏମାନଙ୍କର ସ୍ୱାହି ଦେଇ

ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁକ୍ତି କରିବ ନାହିଁ । ବରଂ ନିଜର ଓ ନିଜ ପିତୃ ପିତାମହଙ୍କ ସ୍ୱାହି ଦେବ । ତୁମେମାନେ ଯଦି ନିଜର ଅଜୀକାର ଓ ନିଜର ପିତୃପିତାମହଙ୍କ ଅଜୀକାରକୁ ଭଙ୍ଗ କର ତେବେ ଏହା ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କ ଅଜୀକାରକୁ ଭଙ୍ଗ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ କୋମଳପୂର୍ଣ୍ଣ (ସରଳ) କଥା ହେବ ।"

(ସବ୍ଲୁଲ୍ ହୁଦା, ଷର୍ ରଶ୍ଲାଦ୍, ଭାଗ-6, ପୃ-146, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍) ହ. ମୁସଲିମ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ଏହାର ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରି ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଆହଜରତ ସ.ଅ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, "ଜୈଦ୍ ବିନ୍ ହରସା ର.ଅ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ସେନାପତି ହେବେ ଏବଂ ସେ ଯଦି ନିହତ ହେଲେ ତେବେ ଜାଫର୍ ବିନ୍ ଅବି ତାଲିବ୍ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ସେନାପତି ହେବେ । ଯଦି ହ. ଜାଫର୍ ର.ଅ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି ତେବେ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଞ୍ଜାହା ର.ଅ ସେନାପତି ହେବେ । ଯଦି ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଞ୍ଜାହା ଶହୀଦ୍ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ମୁସଲମାନମାନେ ନିଜ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଚାହିଁବେ ତାହାକୁ ନିଜର ସେନାପତି ରୂପେ ବରଣ କରିନେବେ । ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସଭାରେ ସେତେବେଳେ ଜଣେ ଇହୁଦୀ ବ୍ୟକ୍ତି ବସିଥିଲା । ସେ କହିଲା, ହେ ଅବୁଲ୍ କାସିମ୍ ! ଯଦି ଆପଣ ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଟନ୍ତି ତେବେ ଏହି ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କର ନାମ ଆପଣ ସ.ଅ ନିଜ ତୁଣ୍ଡରେ ଧରିଛନ୍ତି ତେବେ ଏମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ । କାରଣ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜର ଅବତାରମାନଙ୍କ ମୁଖ ନିସୃତ (ପାଟିରୁ ବାହାରିଥିବା) କଥାକୁ ଅବଶ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥାଆନ୍ତି । ପୁନଶ୍ଚ ସେହି ଇହୁଦୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ହ. ଜୈଦ୍ ର.ଅଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି କହିଲା, ହେ ଜୈଦ୍ ! ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ ସତ କହୁଛି, ଯଦି ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟାବତାର ଅଟନ୍ତି ତେବେ ତୁମେ କେବେ ବି ଜୀବିତ ଫେରିବ ନାହିଁ ।" ହ. ଜୈଦ୍ ର.ଅ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ଫେରେ ଅବା ନଫେରେ କିନ୍ତୁ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାବହ ଅଟନ୍ତି । ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ ସକାଳ ସମୟରେ ଏହି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲା ଏବଂ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ଓ ସାହାବାମାନେ ଏହି ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଛାଡ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଗଲେ । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେନାପତିତ୍ୱ ନିମ୍ନୁକ୍ତ ନହୋଇ ଏତେ ବିଶାଳ ସଂଖ୍ୟକ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ କୌଣସି ମୁସଲମାନ ସେନାପତି ଅଧୀନ ବିନା ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ କେବେ ବି ଯାଇ ନଥିଲା ।

ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ସେହି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ଚାଲି ଚାଲି ଯାଉଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ ଚାଲିଥିଲେ । ପରିଶେଷରେ ମଦିନା ବାହାରେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ଦେଇ ଆପଣ ସ.ଅ ମଦିନାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ । ସାଧାରଣତଃ ମଦିନାବାସୀମାନେ ନିଜର ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସି ବିଦାୟ ଜଣାଉଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ ଛିଡ଼ା ହୋଇଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଈଶ୍ୱରଭୀରୁତା ସଂପର୍କରେ ଉପଦେଶ ଦେଉଛି । ଆପଣ ସ.ଅ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ନିଜର ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ହେ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ! ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଧର୍ମପରାୟଣତା ସଂପର୍କରେ ଉପଦେଶ ଦେଉଛି ଏବଂ ତୁମ ସହିତ ଯେତେ ମୁସଲମାନମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମେମାନେ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବ । ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ନାମୋଜ୍ଞାପନ କରି ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଅ ଏବଂ ତୁମର ଏବଂ ତୁମ ଶତ୍ରୁ ଯେଉଁମାନେ ସିରୀୟାରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାଇ ତୁମେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କର । ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ସିରୀୟାରେ ପହଞ୍ଚିବ ସତେବେଳେ ସେଠାରେ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଲୋକ ମିଳିବେ ଯେଉଁମାନେ ଉପାସନା ସ୍ଥାନରେ ବସି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ ଜପ କରିଥାଆନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଲାଗିବ ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସଦାଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେବ ନାହିଁ, ଶତ୍ରୁ ଦେଶରେ କୌଣସି ମହିଳାର ବଧ କରିବ ନାହିଁ, ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରୁଥିବା କୌଣସି ଶିଶୁର ସଂହାର କରିବ ନାହିଁ, ତୁମେମାନେ କୌଣସି ଅନ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସଂହାର କରିବ ନାହିଁ କି କୌଣସି ବୃକ୍ଷ ବ୍ୟକ୍ତିର ବଧ କରିବ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ କୌଣସି ଖଜୁରୀ କୋଳି ବୃକ୍ଷ କାଟିବ ନାହିଁ କି କୌଣସି ଭବନକୁ ମଧ୍ୟ ଭୁମିସାତ୍ କରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଉପଦେଶ ଦେଇ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ସେଠାରୁ (ସେହି ସ୍ଥାନ ଅର୍ଥାତ୍ ସନିୟତୁଲ୍ ଷ୍ଠିଦାରୁ) ଫେରିଲେ ଏବଂ ଇସ୍ଲାମୀୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସିରୀୟା ଅଭିମୁଖେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲା ।"

(ଦିବାଚା ତଫ୍ ସିରୁଲ୍ କୁରଆନ୍, ଅନ୍-ଝାରୁଲ୍ ଉଲୁମୁ, ଭାଗ-20, ପୃ-333-334) ହୁଜୁର ଅନ୍-ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଆଉ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ ଉପରୋକ୍ତ ଘଟଣାର ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ସାରିବା ପରେ ଆପଣ ର.ଅ ଏହିପରି କହିଲେ, "ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ତାଜ୍ୱିକ ରହସ୍ୟ ଏହିକି ଯେ, ଉକ୍ତ ଘଟଣାଟି ଠିକ୍ ଏହିପରି ଭାବରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ।

ହଦିସେ ନବଖୀ ସ.ଅ.ସ :-

"ନମାଜ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ଫଳରେ ମନୁଷ୍ୟ ଶିର୍କ ଏବଂ କୁଫର୍ (ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରିବା ଓ ଅମାନ୍ୟକାରୀ)ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରିଦିଏ " ।

(ମୁସଲିମ୍, କିତାବୁଲ୍ ଇମାନ୍)

ତାଲିବେ ଦୁଆ: **Majlis Lajna Imaillah, Jamat Ahmadiya Kerang (Odisha)**

କଲାମୁଲ୍ ଇମାନ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)

"ଯୁବ ଖୁଦାମ ଓ ଅତ୍ପାଳମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି ଯତ୍ନବାନ ହେବା ଉଚିତ । ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ରଖନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ନିଷ୍ଠାପର ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଶିଷ୍ଟତା ଓ ଅସଭ୍ୟତା ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟ ।"

(ମଲ୍ ଫୁଜାଦ୍, ଖଣ୍ଡ-1, ପୃ-102,)

ତାଲିବେ ଦୁଆ: **Sk Shamim Ahmad Sultan & Family, Jamat Ahmadiya Kardapalli (Odisha)**

ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ସେନାପତି ଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁ ସେନାପତିମାନଙ୍କ ଶାହାଦତ ସଂପର୍କରେ ଆହଜରତ ସ.ଅ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଥିଲେ ସେହିମାନଙ୍କର ଘଟଣା ଠିକ୍ ସେହିପରି ଘଟିଲା । ପ୍ରଥମେ ହ. ଜୈଦ୍ ର.ଅ ଶହୀଦ ହେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରେ ହ. ଜାଫର୍ ର.ଅ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ନେତୃତ୍ୱ ନେଲେ । ସେ ମଧ୍ୟ ଶହୀଦ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରେ ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଞ୍ଜାହା ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ସେନାପତି ହେଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ମଧ୍ୟ ଶହୀଦ ହୋଇଗଲେ । ସୁତରାଂ ଏହା ଖୁବ୍ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଯିବାର ଯଥେଷ୍ଟ ଆଶଙ୍କା ରହିଥିଲା । ଅତଏବ୍ ହ. ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଖଲିଦ୍ ର.ଅ କେତେକ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ କହିବାରୁ ଧୂଳାକୁ ନିଜ ହାତରେ ଧରିନେଲେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଏବଂ ସେ ଅର୍ଥାତ୍ ହ. ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଖଲିଦ୍ ସକୃଷ୍ଟଲେ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲେ ।" (ଫରିଜା ତବଲିଗ୍ ଓ ଅହମଦି ଖାତାବିନ୍, ଅନଖାରୁଲ୍ ଉଲୁମ୍, ଭାଗ-18, ପୃ-406)

ହୁଜୁର ଅନଖର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ଚର୍ଚ୍ଚା ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାରି ରହିଛି । ଏହାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଇନ୍-ଶାଅଲ୍ଲାଃ ଆସନ୍ତା ଖୁତ୍ବାରେ ମୁଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଏକ ଶହୀଦଙ୍କ ଯନଜାଃର ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଏବଂ ନମାଜ୍ ଜୁମା ପରେ ମୁଁ ତାଙ୍କର ନମାଜ୍ ଯନଜାଃ ଗାଏବ୍ ମଧ୍ୟ ପଢ଼େଇବି । ଇନ୍-ଶାଅଲ୍ଲାଃ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଶହୀଦ୍ ହୋଇଛନ୍ତି ସେ ହେଉଛନ୍ତି କରାତୀ ଜିଲ୍ଲାର ସ୍ୱର୍ଗତ ଲଇକ୍ ଅହମଦ୍ ତିମା ସାହେବ । ବିଗତ ସପ୍ତାହରେ ଆପଣ ଶହୀଦ୍ ହୋଇଥିଲେ । ଆପଣ ଚୌଧୁରୀ ନଜର ଅହମଦ୍ ତିମାଙ୍କର ସୁପୁତ୍ର ଥିଲେ । ଏପ୍ରିଲ୍ ମାସ 18 ତାରିଖ ଦିନ ତାଙ୍କୁ ଶହୀଦ୍ କରିଦିଆ ଯାଇଥିଲା । **إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ** । ଭିଡ଼ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲା ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନୃଶଂସନୀୟ ଢଙ୍ଗରେ ତାଙ୍କୁ ଶହୀଦ୍ କରିଦେଲା । ମୃତ୍ୟୁ ବେଳକୁ ସ୍ୱର୍ଗତ ଶହୀଦଙ୍କୁ 47 ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା ।

ହୁଜୁର ଅନଖର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ପ୍ରାୟ ବିବରଣୀ ଅନୁସାରେ ଘଟଣା ଦିନ ସୂଚନା ମିଳିଲା କି ବିରୋଧୀମାନେ ଜନସମୂହ ଆକାରରେ ଅହମଦିୟା ହଲ୍ ବାହାରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ହଜଗୋଳ କରୁଛନ୍ତି । ସେହି ଦିନଟି ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ଥିଲା । ଅତଏବ୍ ସ୍ୱର୍ଗତ ଲଇକ୍ ଅହମଦ୍ ତିମା ସାହେବଙ୍କୁ ପରିସ୍ଥିତିର ସମୀକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରଣ କରାଗଲା । ସ୍ୱର୍ଗତ ଶହୀଦ୍ ମହୋଦୟ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ବିରୋଧୀମାନେ ଲଇକ୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପକାଇଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ତାଙ୍କୁ ଘୋଷାରି ଆଣି କିଛି ଦୂରରେ ଥିବା ଏକ ଛକ ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ । ଛକ ପାଖକୁ ନେଇ ବିରୋଧୀମାନେ ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କ ଉପରେ ଚେକା ପଥର ଫିଙ୍ଗି ତାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନୃଶଂସନୀୟ ଢଙ୍ଗରେ ଶହୀଦ୍ କରିଦେଲେ । ପ୍ରାଣବାୟୁ ଉଡ଼ିଯିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଜଣେ ଦୋକାନୀ ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କୁ ଜଳ ପାନ କରାଇବା ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ଚେଷ୍ଟା କଲା ସେତେବେଳେ ସେହି ଦୋକାନୀକୁ ଜଳପାନ କରାଇବାରୁ ଅଟକାଇ ଦିଆଗଲା । ଘଟଣା ଘଟିବାର ଅଧ ଘଣ୍ଟା ବିତିଯିବା ପରେ ପୋଲିସ୍ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ଏତଦ୍ୱୟରେ ପୋଲିସ୍ ମୃତକଙ୍କ ଶବକୁ ତାତ୍କାଳୀନ ପହଞ୍ଚାଇଲା । କିନ୍ତୁ ହସ୍ପିଟାଲ୍ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ତାଙ୍କୁ ମୃତ ବୋଲି ପୁଷ୍ଟି କରିଦେଲେ ।

ସ୍ୱର୍ଗତ ଶହୀଦଙ୍କ ବଂଶରେ ଅହମଦିୟତ୍ ତାଙ୍କର ଦଦାଙ୍କ ପିତା ସମ୍ମାନନୀୟ ସ୍ୱର୍ଗତ ଚିସ୍ତିୟାଁ ଗ୍ରାମ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବାହାଞ୍ଜଲ୍ ନଗରର ଚୌଧୁରୀ ହାକିମ୍ ଅଲୀ ସାହେବଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ହୋଇଥିଲା । ସ୍ୱର୍ଗତ ହାକିମ୍ ସାହେବ ଖାଲିଫା ଅଞ୍ଜଲଙ୍କ କାଳରେ ବୈଅଦ୍ କରି ଅହମଦିୟତରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ଶହୀଦ୍ ସ୍ୱର୍ଗତ ଯଦିଓ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷିତ ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ନିଜର ଏକ ଖାର୍ଜିଶ୍ୱ ସେ ଖୋଲିଥିଲେ ଏବଂ ଗାଡ଼ି ମୋଟର୍ ସାଇକଲ୍ ମରାମତି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଖାର୍ଜିଶ୍ୱର ଏହି ବ୍ୟବସାୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପକ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ସୁନାମ ଏବଂ ଖ୍ୟାତି ଯୋଗୁଁ ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଗାଡ଼ି ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କ ଠାରୁ ମରାମତି କରାଉଥିଲେ । ସେହି କାରଣରୁ ତାଙ୍କର ସାମାଜିକ ସଂପର୍କ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପକ ଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ଶହୀଦ୍ ସ୍ୱର୍ଗତ ଓସିୟତ୍ କାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଜମାଅତୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସମ୍ପାଦନ ଏବଂ ସେବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱର୍ଗତ ଶହୀଦ୍ ମହୋଦୟ ସର୍ବଦା ତତ୍ପର ରହୁଥିଲେ । ନମାଜ୍ ତହଜୁଦ୍ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପାଞ୍ଚବେଳା ନମାଜ୍ ପାଠ କରିବାରେ ଆପଣ ନିୟମାନୁବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲେ । ଆପଣ ନିଜର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ବାଜମାଅତ୍ ନମାଜ୍ ପାଠ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିଜ ସହିତ ଆଣୁଥିଲେ । ଖାର୍ଜିଶ୍ୱରେ କାମ କରୁଥିବା ଅହମଦି ଖାର୍ଜିମାନେ ଏବଂ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ନମାଜ୍ ସମୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ତତା

ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିମଗ୍ନ ରହିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ କାମ ଛାଡ଼ି ନମାଜ୍ ପାଠକୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେଉଥିଲେ । ଏହା ନୁହେଁ ଯେ, ବ୍ୟବସାୟ ଏବଂ କାମରେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ତାହା ନୁହେଁ ବରଂ ନମାଜ୍ ପାଠକୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେଉଥିଲେ । ସାଧାରଣତଃ ଏହି ପ୍ରକାରର ବ୍ୟବସାୟରେ ଲୋକମାନେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିମଗ୍ନ ରହିବା ଯୋଗୁଁ ନମାଜ୍ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ନଥାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେ କେବେ ବି ନିଜର ନମାଜ୍ କଜା (ଛାଡ଼ି) କରି ନାହାନ୍ତି, ଆପଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମେଳାପୀ ପ୍ରିୟ ଓ ପ୍ରେମକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଟିଏ ଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ଆତ୍ମୀୟମୂଳକ ସଂପର୍କ ରଖୁଥିଲେ । ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶେଷ ସଂପର୍କ ଥିଲା । ଏମ୍.ଟି.ଏର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବିଶେଷ କରି ମୋର ଖୁତ୍ବାକୁ ସେ ଅବଶ୍ୟ ଶୁଣୁଥିଲେ । ଜମାତୀୟ ମକଦ୍ଦମା ଅନୁକରଣକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଲଢୁଥିଲେ ଏବଂ ଡିମୁଟି ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହୁଥିଲେ । ଶାହାଦତର ଘଟଣାରୁ ଦୁଇ ଦିନ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ଅଦାଲତ୍ରେ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆକ୍ରମଣାତ୍ମକ ଆଚରଣ ଅବଲମ୍ବନ କରି ତାଙ୍କୁ ଧମକ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଧମକ ମିଳୁଥିଲା । ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ ସହିତ ତାଙ୍କର ଉତ୍ସାହମୂଳକ ପ୍ରେମ ଥିଲା ଏବଂ ପୂର୍ବେ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠ ପଢ଼ା ଆସୁ ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବଡ଼ ବୟସରେ ସେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ ଶିଖିଲେ ଏବଂ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ ନିୟମିତ ରୂପେ ପାଠ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ରେକର୍ଡ଼ ଶୁଣାଉଥିଲେ । ନିଜର ଖାର୍ଜିଶ୍ୱରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ ରେକର୍ଡ଼ ରଖାଉଥିଲେ । ଶହୀଦ୍ ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କ ଭାଇ କହିଲେ, ଭାଇ ବାରମ୍ବାର ଶାହାଦତ୍ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଥିଲେ ଏବଂ କହୁଥିଲେ, ଏହି ପୁରସ୍କାର ସୌଭାଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହିଁ ମିଳିଥାଏ । ଅନେକ ଲୋକ କହୁଥିଲେ ଯେ, ଯଦି ମୋ ବଲିଦାନର ସମୟ ଆସେ ତେବେ ମୁଁ ଛାଡ଼ିରେ ଗୁଳି ମଧ୍ୟ ସହ୍ୟ କରିନେବି । ସେ ଯେମିତିକା ପରିସ୍ଥିତି ହୋଇଥାଉ ନା କାହିଁକି ସେ ସର୍ବଦା ନିଜର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଏହା କହୁଥିଲେ ଯେ, ମସଜିଦ୍ରେ ଯାଇ ନମାଜ୍ ପାଠ କରିବା ଉଚିତ୍ । କାରଣ ଏହି ସମୟ ହିଁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାର ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ସମୟ ଅଟେ ।

ସ୍ୱର୍ଗତ ଲଇକ୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବଙ୍କ ନିରୀହ ସୁପୁତ୍ର ହିଜ୍ଜକିଲ୍ ଅହମଦ୍ କୁ 12 ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଛି । ସେ କହେ କି ପିତାଶ୍ରୀ ମୋତେ ଏହି ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ପୁତ୍ର ତୁମେ କେବେ ବିବ୍ରତ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ମୁଁ ନିଜ ପିତାଶ୍ରୀଙ୍କ ଶାହାଦତ୍ରେ ଆଦୌ ବିବ୍ରତ ଓ ମର୍ମାହତ ହୋଇପଡ଼ି ନାହିଁ । ହୁଜୁର ଅନଖର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଅତଏବ୍ ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କ ସୁପୁତ୍ର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ସାହସିକତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛି । ସେହି ସୁପୁତ୍ର ଏହା କହେ କି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ପିତାଶ୍ରୀଙ୍କ ପରି ବୀର ଓ ସାହସୀ ଅଟେ ଏବଂ ପିତାଶ୍ରୀଙ୍କ ପରି ନିଜ ଛାଡ଼ିରେ ଗୁଳି ଖାଇବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ । ସ୍ୱର୍ଗତ ଲଇକ୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ ଦଇତି ବିବାହ କରିଥିଲେ । ଶୋକ ସନ୍ତପ୍ତ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇ ବେଗମ୍ (ଦୁଇଟି ପତ୍ନୀ)ଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ 7ଟି ସନ୍ତାନ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ଭଉଣୀ ଓ ଭାଇ ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି । ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ କନ୍ୟା (ବଡ଼ ଝିଅ)ର ବୟସ 17 ଅଟେ ଏବଂ କନିଷ୍ଠ (ସାନ ଝିଅ) କନ୍ୟାର ବୟସ ଦେଢ଼ ବର୍ଷ । ସ୍ୱର୍ଗତ ଲଇକ୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ ନିଜ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ଭିତ୍ତି କରି ନିଜର ପତ୍ନୀକୁ କହିଥିଲେ ଯେ, ମୁଁ ଆଉ ଏକ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେବାର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଛି । ଅତଏବ୍ ଦ୍ୱିତୀୟ ପତ୍ନୀ ଜଣକ ଯେତେବେଳେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତାଙ୍କୁ ସନ୍ତାନ ଦ୍ୱାରା ପୁରସ୍କୃତ କରୁଛନ୍ତି ।

ହୁଜୁର ଅନଖର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ତୌସିଫ୍ ସାହେବ ନାମକ ଜନୈକ ମୁବଲ୍ଲିର୍ ସିଲସିଲା କୁହନ୍ତି: "ସ୍ୱର୍ଗତ ଲଇକ୍ ସାହେବ ପାଞ୍ଚବେଳା ନମାଜ୍ ନିୟମାନୁବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲେ ଏବଂ ନମାଜ୍ ସେଣ୍ଟର୍ ଯାଇ ନମାଜ୍ ପାଠ କରୁଥିଲେ । ତେହଜୁଦ୍ ନମାଜ୍ ପାଠକାରୀ, ନଫିଲ୍ ନମାଜ୍ ସମ୍ପାଦନକାରୀ, ଖୁଲାଫତ୍ ଆଜ୍ଞାନୁବର୍ତ୍ତୀ, ଅଭାବି ଏବଂ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଆପଣ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯଥା ସମ୍ଭବ ପ୍ରୟାସ କରୁଥିଲେ । ବାଟରେ ଚାଲିବା ସମୟରେ ଅଭାବି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳରେ ତାତ୍କାଳିକ ସାହାଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ବାହନ ଯେତେବେଳେ ବାଟରେ ଖରାପ ହୋଇଯାଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗତ ମହୋଦୟ ବାଟରେ ନିଜର ଗାଡ଼ି ଅଟକାଇ ପଥକ ଯାତ୍ରୀକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଅଭାବି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିରବତାର ସହିତ ଓ ଗୋପନରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ଆପଣ ନିୟମାନୁବର୍ତ୍ତୀ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆପଣ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥ ସେବାକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଉପରେ ଆପଣଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା । ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ

ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁନିନିନଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ:-

"ଆମେ ଅହମଦିୟମାନେ ହିଁ ସଂସାରବାସୀଙ୍କୁ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମର ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଅବଗତ କରାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଜରୁରୀ କଥା ହେଉଛି ଏହା କି ଆମକୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ" ।

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sajeed Khan, S/O- Sultan Ahmad, Jamat Ahmadiya Paradeep (Kerang) (Odisha)

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)

"ଆମ ଜମାଅତ୍ ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏହି ଉଚିତ୍ ହେବ ଯେ, ଜମାଅତ୍ ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦ ଚାରିତ୍ରିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତି କରନ୍ତୁ । କାରଣ 'ଅଲ୍ ଇସ୍ତିକାମତୁ ଫୌକଲ୍ କରାମତି' ।"

(ମଲ୍ଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-1, ପୃ-102,)

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Halimuddin Khan & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Barkat (Odisha)

କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସଫଳତାକୁ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କର କୃପା ବୋଲି ବିବେଚିତ କରୁଥିଲେ । ଅଭାବ, ଅନଚନ ଓ ବିରୋଧ ସତ୍ତ୍ୱେ ସର୍ବଦା ଯଥା ସମୟରେ ନମାଜ ସେଞ୍ଚରରେ ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିଲେ । ଆପଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୋମଳ ସ୍ୱଭାବର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ଲଜକ୍ ସାହେବଙ୍କୁ କିଛି କହି ଦେଉଥିଲା ତେବେ ସେପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ସ୍ୱର୍ଗତ ଲଜକ୍ ସାହେବ ନିରବ ରହୁଥିଲେ । କେବେ ବି ପାଲଟା ଜବାବ ଦେଉ ନଥିଲେ । ବରଂ ସ୍ନିହସାସ୍ୟ (ହସି ହସି) ସେହି ମଜଲିସ୍ (ସଭା)ରୁ ଉଠି ଚାଲି ଯାଉଥିଲେ ।"

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେହିପରି ସେକ୍ରେଟାରୀ ମାଲ୍ ଅବା ସଦର୍ ଜମାଅତ୍ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଏକଦା ଆମର ହିସାବ ଭୁଲ୍ ଥିଲା । ଭୁଲ୍ ବଶତଃ ଆମେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହି ଦେଇଥିଲୁ ଯେ, ମହୋଦୟ ଆପଣଙ୍କର କିଛି ଚାନ୍ଦା ବାକି ରହିଯାଇଛି । ତେବେ ସେ ଏକଥା ପଚାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ, କେତେ ବାକି ଅଛି ଅବା ନୁହେଁ ଏବଂ ସେ ସେହି ବକେୟା ଚାନ୍ଦା ପୈଠ କରିଦେଲେ । ସେହି ବକେୟା ଚାନ୍ଦା ପାଖାପାଖି ଏକ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବିଶାଳ ଅର୍ଥରାଶି ଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେକ୍ରେଟାରୀ ମାଲେ ତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଲେ ଯେ, ମହୋଦୟ ଆମେ ଆପଣଙ୍କର ଯେଉଁ ଚାନ୍ଦା ହିସାବ କରିଥିଲୁ ତାହା ଭୁଲ୍ ଥିଲା । ଆପଣଙ୍କର କୌଣସି ଚାନ୍ଦା ବାକି ନାହିଁ ବରଂ ଏହା ଅତିରିକ୍ତ ଟଙ୍କା ଅଟେ । ଅତଏବ୍ ସେ କହିଲେ, ହଉ କିଛି କଥା ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ରାଶି ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଦେଇ ଦେଇଛି ତାହାକୁ ମୁଁ ଆଉ ଫେରସ୍ତ ନେବି ନାହିଁ । ସେ ସପରିବାରରେ ବିଦେଶକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ । ପ୍ରସ୍ତୁତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ବର୍ଷନାକାରୀ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଦିନେ ସେ ମୋତେ ପ୍ରଥମେ କହିଲେ ଯେ, ଆମେମାନେ ବିଦେଶ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ସେହି ବିଦେଶରେ ଧାର୍ମିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ରହିଛି । ମୋର ଏହି ଅଭିଳାଷା ରହିଛି ଯେ, ମୁଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଅଜାନ୍, ତକ୍ବିର୍ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଓ ଉତ୍ତମ ଶୈଳୀରେ ଶିଖାଇଦେବି । କାରଣ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ସେଠାରେ (ବିଦେଶରେ) ଯାଇ ଘରେ ବାଜମାଅତ୍ ନମାଜ ପାଠ କରିବି ସେତେବେଳେ ସନ୍ତାନମାନେ ନିୟମିତ ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଭାବରେ ଅଜାନ୍ ଦେବେ ଓ ପୁନଶ୍ଚ ନମାଜ ପାଠ କରିବେ । ଅଲ୍ଲାତାଲା ସ୍ୱର୍ଗତ ଶହୀଦଙ୍କ ସ୍ତରକୁ ଉନ୍ନତ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ସୁରକ୍ଷା ବଳୟ ମଧ୍ୟରେ ରଖନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । ଅଲ୍ଲାହତାଲା ଶତ୍ରୁକୁ ଧରିବା ନିମନ୍ତେ ଯଥାଶୀଘ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଆଜି ମଧ୍ୟ ଏକ ଦୁଃଖଦପୂର୍ଣ୍ଣ ସୂଚନା ମିଳିଛି । କୁସୁର୍ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଜନୈକ ଅହେମଦି ଯୁବକକୁ ଶହୀଦ କରିଦିଆଯାଇଛି । ବିବରଣୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ହସ୍ତଗତ ହୋଇପାରି ନାହିଁ ଅଲ୍ଲାହତାଲା ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କର ଯଥାଶୀଘ୍ର ଧରପକଡ଼ର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ହିଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯେ, **اللَّهُمَّ مَرِّهُمْ كُلَّ مَرٍّ قِيٍّ وَسَجِّفَهُمْ نَسِجَةً** ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେଉଛି ଅମତୁଲ୍ ମୁସୱିର୍ ନୁରୀ ସାହେବାଙ୍କର । ସ୍ୱର୍ଗତା ଅମତୁଲ୍ ମୁସୱିର୍ ନୁରୀ ସାହେବା ତାଙ୍କର ମସଉଦୁଲ୍ ହସନ୍ ସାହେବଙ୍କର ପତ୍ନୀ ଥିଲେ । ବିଗତ ଦିନରେ ତାଙ୍କର ବିୟୋଗ ହୋଇଯାଇଛି **وَاللَّهُ وَآلِهِ وَالنَّبِيُّونَ** । ସ୍ୱର୍ଗତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ମହୋଦୟ ତାଙ୍କର ମସଉଦୁଲ୍ ହସନ୍ ସାହେବ ବର୍ଷନା କରିଛନ୍ତି ଯେ, ହ. ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ସାଲିସ୍ ର.ଅ ଆମର ନିର୍ବନ୍ଧ ନିଜେ କରାଇଥିଲେ । ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ର.ଅ ନା ତାଙ୍କୁ (ପତ୍ନୀ)ପଚାରିଲେ ଓ ନା ତାଙ୍କର ଅଭିଭାବକଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ । ସେହିପରି ହୁଜୁର ର.ଅ ନା ହିଁ ମୋ ପିତା ଠାରେ ମୋ ସଂପର୍କରେ କିଛି ପଚାରିଲେ ଯେ, ତା'ର ବିବାହ କରିଦେବି ? ଇତ୍ୟବସରରେ କର୍ଣ୍ଣଲ୍ ଦାଉଦ୍ ସାହେବ ଓ ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀ ଯେତେବେଳେ ରିସ୍ତା ସଂପର୍କରେ ହ. ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହା ସାଲିସ୍ ର.ଅ କହିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ (ପତ୍ନୀ ଓ ସ୍ୱାମୀ) କହିଲେ, ଆମେମାନେ କିଛି ଦିନ ଚିକେ ଇସ୍ତିଖାରା କରିନେବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ । ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ମୁଁ ଇସ୍ତିଖାରା କରି ସାରିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅତିରିକ୍ତ ଇସ୍ତିଖାରାର ଆଉ ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ସିଧା ବିବାହ କର । ସେ ଯାହା ହେଉ ବିବାହ ସମ୍ପନ୍ନ ହେଲା । ମହୋଦୟ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ 51 ବର୍ଷ କାଳ ଦାମ୍ପତ୍ୟ ଜୀବନରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେମ, ଆନ୍ତରୀକତା ଓ ଆଜ୍ଞାନୁବତ୍ତୀତା ଓ ମିତ୍ରତାପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂପର୍କ ଆମ ସ୍ୱାମୀ ଓ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିଲା । ମୋ ପତ୍ନୀ ନିୟମିତ୍ ନମାଜ ପାଠ କାରୀଣୀ ଥିଲେ । ଅଭାବିମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅତିଥି ସେବା ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କର ଗଭୀର ବିଶ୍ୱାସ ରହିଥିଲା । କିଛି ବର୍ଷ ହେଲା ସ୍ୱର୍ଗତାଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମର ଗଭୀର ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ପ୍ରତି ବେଶ୍ ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ତାଙ୍କର ସାହେବ ପୁନଶ୍ଚ କୁହନ୍ତି ଯେ, ମୋର ଖକ୍ଫ ଏବଂ ମୋର ଶିକ୍ଷା ଆହାରଣରେ ମୋ ପତ୍ନୀଙ୍କର ବହୁତ ବଡ଼ ଭୂମିକା ରହିଥିଲା । ଯଦି କୌଣସି ଆନନ୍ଦର ଅବସର ହେଉଥିଲା, ଯଦି କେଉଁଠି ଭ୍ରମଣ ନିମନ୍ତେ ଯିବାର ହେଉଥିଲା କିମ୍ବା ହସ୍ତିଚାଲରେ କୌଣସି ଜରୁରୀ କାଳୀନ ସ୍ଥିତି ଉପୁଜୁଥିଲା ସେତେବେଳେ ପତ୍ନୀ ମହୋଦୟା କହୁଥିଲେ ଯେ, ମୁଁ ବି ଆପଣଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଯିବି । ବିଗତ ତିନି ଚାରି ବର୍ଷ ହେଲା ଆପଣ ଅସୁସ୍ଥ ଥିଲେ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ନିଜର ଅସୁସ୍ଥତାକୁ ସହ୍ୟ କଲେ, କେବେ ବି ଯନ୍ତ୍ରଣାର ପରିପ୍ରକାଶ କଲେ ନାହିଁ ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସ୍ୱର୍ଗତାଙ୍କ ସୁପୁତ୍ର ତାଙ୍କର ଖାଲିଦ୍ ନୁରୀ ସାହେବ ଆମେରିକାରେ ରୁହନ୍ତି । ଫଜ୍ଲେ ଉମର୍ ହସ୍ତିଚାଲରେ ଆପଣ ଖକ୍ଫେ ଆଜି କରିବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଆସନ୍ତି । ମୋ ମାତାଶ୍ରୀ ଜମାଅତ୍ ଜଣେ ନୈଷ୍ଠିକା ସେବିକା ଥିଲେ । ଖୁଲାଫତ୍ ପ୍ରତି ଅସୀମ ପ୍ରେମ ଓ ଆସ୍ଥା ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଥିଲେ । ମାତାଶ୍ରୀ କେବେ ବି ମିଥ୍ୟା, ରୁଗୁଲି ଇତ୍ୟାଦି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ହେଉ ନଥିଲେ । ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବାର୍ଥର (ଅନୁବାଦ) ସହିତ ପାଠ କରୁଥିଲେ । ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସକ୍ ପୁସ୍ତକର ଅଧ୍ୟୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଆପଣ ତକ୍ବିରାହକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧ୍ୟାନ ସହିତ ପାଠ କରୁଥିଲେ । ଏହି ପୁସ୍ତକକୁ ମାତାଶ୍ରୀ ସର୍ବଦା ନିଜ ସହିତ ରଖୁଥିଲେ । ଇତିହାସ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଦୁର୍ଲଭ ପ୍ରାମାଣ୍ୟକୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବାରେ ବେଶ୍ ଅଭିରୁଚି ରହିଥିଲେ । ମାତାଶ୍ରୀ ସଂଗ୍ରାହକର କ୍ୟୁରେଟର୍ ଏବଂ ଗବେଷକମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ସେହି ଦୁର୍ଲଭ ବସ୍ତୁ ସଂପର୍କରେ କଥୋପକଥନ କରୁଥିଲେ । ଏହି ରୁଚିରେ ସେ ମୋତେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ କରିଥିଲେ । ରବ୍ଝାର ଆଖପାଖ ବିଶେଷ କରି ନଦୀ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ଥିବା ପାହାଡ଼ରେ ସେ କେତେକ ବସ୍ତୁ ଦେଖିଲେ, ଖୋଜିଲେ, ଭୂମି ଖନନ କଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସ୍ୱର୍ଗତା ନୁରୀ ସାହେବା ଯେତେବେଳେ ଲଣ୍ଡନ୍ ଠାକୁ ଆସୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗତା ମୋ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସେହି କଥା କହୁଥିଲେ । ସ୍ୱର୍ଗତା ମୋତେ ସେହି ସବୁ ଦୁର୍ଲଭ ଜନିଷ ସବୁ ଦେଖାଉଥିଲେ । ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ତାଙ୍କର ସୁପୁତ୍ର ଅତିରିକ୍ତ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, ମାତାଶ୍ରୀ ସ୍ତ୍ରୀ ସାଧନ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ବିବାହରେ ବେଶ୍ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଦେଖାଶୁଣା ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଝିଅ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମାତାଶ୍ରୀ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ ପାଠ କରାଉଥିଲେ । ଆପଣ ଏକଥା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରୁଥିଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ହେଉ । ମାତାଶ୍ରୀ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଭେଟ ହେଉଥିଲେ ସେତେବେଳେ ମାତାଶ୍ରୀଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ସ୍ନିହସାସ୍ୟ ପ୍ରକଟିତ ହେଉଥିଲା ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସ୍ୱର୍ଗତାଙ୍କ ସୁପୁତ୍ରୀ ମୁବାରକା ବେଗମ୍ ସାହେବା କୁହନ୍ତି: "ମାତାଶ୍ରୀ ପାଠ ପଢ଼ିବା ପ୍ରତି ବେଶ୍ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ । ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସକ୍ ପୁସ୍ତକ ହେଉ ଅବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ହେଉ କିମ୍ବା ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ସଂପର୍କିତ ପୁସ୍ତକ ହେଉ ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ଆଧାରିତ ପୁସ୍ତକ ମାତାଶ୍ରୀ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିଲେ । ଫଳତଃ ମାତାଶ୍ରୀ ବେଶ୍ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରି ନେଇଥିଲେ । ଉତ୍ତରୀକୃତ ଜୀବନ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ମୋ ପିତାଶ୍ରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ସର୍ବଦା ସମର୍ଥନ ଜଣାଇଥିଲେ । ଅବସର ପରେ ତାଙ୍କର ସାହେବ ଯେତେବେଳେ ନିଜକୁ ଖକ୍ଫ କଲେ ସେତେବେଳେ ମାତାଶ୍ରୀ ପିତାଶ୍ରୀଙ୍କ ସହିତ ଚାଲି ଆସିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହାପରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ବେଶ୍ ସାଂସାରିକ ସ୍ୱାର୍ଥ ସମ୍ବଳିତ ଚାକିରୀ ମିଳିପାରି ଥାଆନ୍ତା । ସେ କୁହନ୍ତି ମୋ ପିତାଶ୍ରୀଙ୍କ ଅଣ ଅହେମଦି ସଂପର୍କୀୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଶୋକ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଥିଲେ । ସେମାନେ କହୁଥିଲେ ଯେ, ମାତାଶ୍ରୀ ବଂଶକୁ ସଂଯୋଗ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ସୁସଂପର୍କ ରଖୁଥିଲେ । ମାତାଶ୍ରୀ ମୋତେ ମଧ୍ୟ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ ଯେ, ନିଜ ଘରର କଥା ବାହାରେ ଲୋକଙ୍କ ଆଗରେ କହିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଯାହା ବି ଲେଖୁ ବା ଉପସ୍ଥିତ ଖଲିଫାଙ୍କୁ ପତ୍ର ଲେଖ ଏବଂ ଉପସ୍ଥିତ ଖଲିଫା ଯେଉଁ ଉପଦେଶ ଦେବେ ତାହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅବଶ୍ୟ କରିବ । ମାତାଶ୍ରୀ ସର୍ବଦା କହୁଥିଲେ ଯେ, କଳି ଝଗଡ଼ାରେ ନିଜର ସମୟକୁ ଅପତୟ କର ନାହିଁ ।"

ତାହିର୍ ହାଟ୍ ହସ୍ତିଚାଲର ଡ୍ରାଇଭର ଜଲାଲ୍ ଅହମଦ୍ ଖାନ ସାହେବ କୁହନ୍ତି: "ସ୍ୱର୍ଗତ ଅମତୁଲ୍ ମନସୁର୍ ନୁରୀ ସାହେବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁଣ୍ୟବାନ୍, ସଦାଚାରୀଣୀ, ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀଣୀ, ଅଭାବି ଓ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେଉଥିଲେ । ମହୋଦୟା ସର୍ବଦା ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ଆମମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେଉଥିଲେ । ମହୋଦୟା ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମର ଅନୁବାଦର ସି.ଡି ଲଗାଉଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ସି.ଡିକୁ ସେ ରାସ୍ତା ସାରା ଶୁଣୁଥିଲେ । ଜଲାଲ୍ ସାହେବ ପୁନଶ୍ଚ କୁହନ୍ତି ଯେ, ସ୍ୱର୍ଗତା ମହୋଦୟା

ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ:-
 "ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍କୁ ବୁଝିବା ଓ ତା' ମୃତବାକ ନହିଦାୟତ୍ ପାଇଁ ଅସଲ ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ତକ୍ଵା (ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମପରାୟଣତା)" ।
 (ମଲଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-5, ପୃ-121)
 ତାଲିକେ ଦୁଆ: Idris Khan, Jamat Ahmadiya Kerang, Mahmoodabad (Odisha)

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ୟୁଗାବତାରକ ନୀତିବାଣୀ)
 "ତୁମେ ଆପୋଷରେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ସୁଲାହ୍ କରିନିଅ ଓ ନିଜ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ଦୋଷକୁ କ୍ଷମା କର । କାରଣ ଦୁଷ୍ଟ ହେଉଛି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ନିଜ ଭାଇ ସହିତ ସୁଲାହ୍ କରିବାକୁ ରାଜି ହୁଏ ନାହିଁ" ।
 (ମଲଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-5, ପୃ-121)
 ତାଲିକେ ଦୁଆ: Abdul Chand & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Anwar (Odisha)

ମୋ ପଢ଼ି ଏବଂ ମୋର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ମଧ୍ୟ ନେଉଥିଲେ । ଆମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ବଡ଼ ସହରକୁ ଯାଉଥିଲୁ ସେତେବେଳେ ଦୋକାନୀ ଏବଂ ବିଶେଷ ରୂପେ ପିଣ୍ଡି ଲସଲାମାବାଦର ଦୋକାନୀମାନେ ରହିଥିଲେ ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗତାଙ୍କୁ ଜାଣିଥିଲେ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ମହୋଦୟାଙ୍କ ଘରେ ଯିବା ଆସିବା ଥିଲା । ସେହି ଦୋକାନୀମାନେ ଯେତେବେଳେ ମହୋଦୟାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ହାଲତାଲ୍ ସଂପର୍କରେ ପଚାରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ଏହି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେମାନେ ରବୂଫା ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଯାଇଛୁ ଯେଉଁଠି ଜମାଅତ୍ତର ହସିଚାଲ ରହିଛି । ମୋର ସ୍ୱାମୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗତା ଅମତୁଲ୍ ମୁସତ୍ତର ନୁରୀ ସାହେବଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ତାଲୁର ମସଜିଦ୍ ଉପରେ ସାହେବ ସେଠାରେ (ତାହିରେ ହାଟ୍ ହସିଚାଲରେ) କାମ କରନ୍ତି । ମହୋଦୟା ନିର୍ଭୟରେ ଏକଥା କହିଦେଲେ । ଆମେମାନେ ଚିନ୍ତିତ ହେଉଥିଲୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସ୍ୱର୍ଗତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସ୍ୱର୍ଗତାଙ୍କ ସ୍ତରକୁ ଉନ୍ନତ କରନ୍ତୁ ।"

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେଉଛି ସମ୍ମାନନୀୟ ସ୍ୱର୍ଗତ ହସନ୍ ସାନୁଗୋ ଅବୁ ବଙ୍କର ସାହେବଙ୍କର । ଆପଣ ବୁର୍ଜିନାଫାସୋର ମୁବଲ୍ଲିଗ୍ ସିଲସିଲା ଥିଲେ । ବିଗତ ଦିନ ୦୩ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଆପଣଙ୍କର ବିୟୋଗ ହୋଇଯାଇଛି । **إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ** । ପବିତ୍ର ଏବଂ କଲ୍ୟାଣମୟ ରମଜାନ୍ ମାସରେ ଆପଣ କୁରା ଭାଷାରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରାମତ୍ତ ଦରସ୍ ଦେଉଥିଲେ । ଏହି ଦରସ୍ ରେଡ଼ିଓ ଲସଲାମାକ୍ ଅହମଦିୟାରେ ପ୍ରସାରିତ ହେଉଥିଲା । ମୃତ୍ୟୁର ଗୋଟିଏ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଅର୍ଥାତ୍ 22 ମାର୍ଚ୍ଚ ଦିନ ସେ ଦରସ୍ ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଶିକ୍ଷା ଆପଣ ବୋବୋ ଜଲାସୁସରେ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ବୋବୋ ଜଲାସୁସ ବୁର୍ଜିନାଫାସୋର ଏକ ସହର ଅଟେ । ପୁନଶ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ମୋରିତାନିଆ ଠାକୁ ଚାଲିଗଲେ । ସେଠାରେ ଶିକ୍ଷାର୍ଜନ ପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ଆହରଣ କରିବା ପରେ ଯାମିଅତୁଲ୍ ଅଜହର୍ ମିସର ଚାଲିଗଲେ । ଆରବୀ ଭାଷାରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଆରବୀ ଭାଷା କଥନରେ ଭଲ ଭାବରେ ଅଭିଜ୍ଞତା ପ୍ରାପ୍ତ କରି ସାରିବା ପରେ ଆପଣ ଫିରେଥିଲ । ଆପଣ ଯାମିୟା ଅଲ୍ ଅଜହରରୁ ଫେରି ଆଇଉରାକୋଷ୍ଟ ଦେଶରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏଠାରେ ଏକ ମାତ୍ରାସା ସ୍ଥାପନ କଲେ । ସେହି ମାତ୍ରାସାରେ ଶତାଧିକ ଛାତ୍ରମାନେ ଶିକ୍ଷା ଆହରଣ କରୁଥିଲେ । ମହୋଦୟା ନିଜର ଅଗ୍ନିମୂଳକ ବର୍ଣ୍ଣନା ଓ ଉତ୍ତମ ଭାଷା କଥନ ଶୈଳୀ ଯୋଗୁଁ ଆଇଉରାକୋଷ୍ଟରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ ଅହମଦି ହୋଇ ନଥିଲେ । ମୁବଲ୍ଲିଗିନିମାନେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ ତବଲିଗ୍ କଲେ ସେତେବେଳେ ବିରୋଧୀମାନେ ଅହମଦିମାନଙ୍କ ସହିତ ମୁକାବିଲା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅବୁ ବଙ୍କର ସାହେବଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କଲେ । ଅବୁ ବଙ୍କର ସାହେବ ନିଜର ଭାଷାଜ୍ଞାନ ଯୋଗୁଁ ଖୁବ୍ ଗର୍ବିତ ଥିଲେ । ସେ ସ୍ୱୟଂ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଯେଉଁ ଦିନ ବିତର୍କ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଅର୍ଥାତ୍ ମୁକାବିଲା ଯେଉଁ ଦିନ ଥିଲା ସେ ଦିନ ସେ ବଡ଼ ଲମ୍ବା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଡ଼ମ୍ବର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆସିଲେ ଏବଂ କହିଲେ ଆଜି ମୁଁ ଅହମଦିମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଯିବି ଓ ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରାପ୍ତ କରିନେବି । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତାଙ୍କ ସ୍ୱଭାବରେ ପୁଣ୍ୟ ରଖୁଥିଲେ । ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ, ସତ୍ୟ ଅହମଦିମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଛି ଏବଂ ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ଅହମଦିମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଛି । ତାଙ୍କୁ "ଅଲ୍ କୌଲୁସ୍ ସରିହ୍" ନାମକ ପୁସ୍ତକ ଦିଆଗଲା । ସେହି ପୁସ୍ତକକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ପରେ ଆବି ଜାନ୍ ଠାରେ ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟାର ମୁବଲ୍ଲିଗ୍ ଅବଦୁର୍ ରହମାନ କୋନାତେ ସାହେବଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ବାକ୍ସୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତାଙ୍କର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କଲେ ଏବଂ ସେ ଯଥାଶୀଘ୍ର ସାହସିକତାର ସହିତ ଅହମଦିୟାତ୍ ସ୍ୱୀକାର କରିନେଲେ । ଉପରୋକ୍ତରେ ଯେଉଁ ଘଟଣାବଳୀଟି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ତାହା ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କର 1986 ମସିହାର ଘଟଣା ଅଟେ । ସେତେବେଳେ ଆପଣ ଯୁବକଟିଏ ଥିଲେ । ଆପଣଙ୍କୁ 24, 25 ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା ।

ବୈଅତ୍ କରିବା ପରେ ଆପଣ ନିଜର ମାତ୍ରାସା ଓ ନିଜର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏବଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦେଲେ । ସେ କାଳରେ ଆଇଉରା କୋଷ୍ଟରେ ଫ୍ରେଞ୍ଚ୍ ଅହମଦି ଛାତ୍ରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପାଠ୍ୟ ତଥା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଶିକ୍ଷା ହେଉଥିଲା । ସେ ସେହି କୋର୍ସରେ ନାମ ଲେଖାଇଲେ ଏବଂ ନିଜର ଜୀବନକୁ ଉତ୍ତର କରିଦେଲେ । ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଜମାଅତ୍ତର ଜଣେ ଉକ୍ତୁସ୍ ମୁବଲ୍ଲିଗ୍ ହୋଇଗଲେ । ସ୍ୱର୍ଗତ ଅବୁ ବଙ୍କର ସାହେବଙ୍କୁ ନିଜର ମାତୃଭାଷା ଜୁଲାରେ ଭାଷଣ ଦେବାରେ ଖୁବ୍ ପାରଙ୍ଗମ ଓ ସିଦ୍ଧହସ୍ତ ଥିଲେ । ଆପଣ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରର ଅଧିକାରୀ ଓ ଓଜସ୍ୱିନୀ କଥନଶୈଳୀ ଆପଣଙ୍କର ଥିଲା । ଶ୍ରୋତାମଣ୍ଡଳୀକୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରି ନେଉଥିଲା । ଇଦ୍ରିସ୍ ଶାହିଦ୍ ସାହେବଙ୍କର ଭାଷଣ 1990 ମସିହାରେ ବୁର୍ଜିନାଫାସୋ ଠାରେ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଆଇଉରାକୋଷ୍ଟରୁ ସମ୍ମାନନୀୟ ଅବୁ ବଙ୍କର ସାନୁଗୋ ସାହେବଙ୍କୁ ବୁର୍ଜିନାଫାସୋ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱୀକୃତି ନେଇ ଆସିଲେ । ଏଠାରେ ତବଲିଗ୍ ଯେଉଁ ଜିହାଦ୍ ରହିଥିଲା ତହିଁରେ ଆପଣ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଏବଂ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଜୁଲା ଭାଷା କହୁଥିବା ଅଞ୍ଚଳରେ ସଫଳତା ମିଳିବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା । ଏଠାରେ ତବଲିଗ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଅନେକ ନୂତନ ଜମାଅତ୍ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଗଲା ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, 1999 ମସିହାରେ ବୁର୍ଜିନାଫାସୋର ତୋରୀ ନାମକ ଏକ ଅଞ୍ଚଳ ରହିଛି ଯେଉଁଠି ଆମର ଅହମଦିମାନେ ଶହୀଦ୍ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ସେଠାରେ ଅବୁ ବଙ୍କର ସାହେବଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଆରବୀ ଭାଷା କହିବା ସାଧାରଣ କଥା ଅଟେ । ଏଠାକାର ବିଦ୍ୱାନମାନେ ଆରବୀ

ଭାଷାଜ୍ଞାନକୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ହୋଇ କୁହନ୍ତି ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଏଠାରେ ସ୍ୱର୍ଗତ ଅବୁ ବଙ୍କର ସାହେବ ବଡ଼ ବଡ଼ ବିଦ୍ୱାନମାନଙ୍କ ସହିତ ବିତର୍କ ଏବଂ ବାକ୍ସୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ପରାସ୍ତ ମଧ୍ୟ କଲେ । ଆପଣ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ତବଲିଗ୍ ମଧ୍ୟ କଲେ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ଅଣଅହମଦି ବିଦ୍ୱାନମାନେ ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବାକୁ ବର୍ତ୍ତିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ବିତର୍କ ଓ ବାକ୍ସୁଦ୍ଧ କରିବାରୁ ଘାବରୋଉଥିଲେ । ଆପଣ ସମଗ୍ର ଅଞ୍ଚଳରେ ବରିଷ୍ଠ ଶେଖ୍ ଓ ବିଦ୍ୱାନ ରୂପେ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଗଲେ । ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଜମାଅତ୍ ସ୍ଥାପନ ହେଲା । ସେହିପରି 1991 ମସିହାରେ ଆପଣଙ୍କ ଯୋଗାଯୋଗ ତଥା ସାକ୍ଷାତ୍ ମେହଦୀୟାବାଦର ଶହୀଦ୍ ଲମାମ୍ ଇଦ୍ରାହିମ୍ ବଦିଗା ସାହେବଙ୍କ ଓ ତାଙ୍କର ସାଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଥିଲା । ଇଦ୍ରାହିମ୍ ବଦିଗା ସାହେବ ଯଥାଶୀଘ୍ର ବୈଅତ୍ କରିନେଲେ ଏବଂ ଏତଦ୍ପରେ 2023 ମସିହାରେ ଶାହାଦତ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଅହମଦିୟାତ୍ତର ଉଦୀୟମାନ ତାରକା ହୋଇଗଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ 2002 ମସିହାରେ ବୋବୋ ଜଲାସୁ ଠାରେ ଯେତେବେଳେ ଅହମଦିୟାତ୍ ଜଗତର ପ୍ରଥମ ରେଡ଼ିଓ ଷ୍ଟେସନ ସ୍ଥାପନ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଅବୁ ବଙ୍କର ସାହେବ ରେଡ଼ିଓରେ ଆଗ ଧାଡ଼ିର ବକ୍ତା ଥିଲେ । ଆପଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସାହପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାଲ ଲଲ୍ଲାଃ ଥିଲେ । ଆପଣଙ୍କ ତବଲିଗ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅହମଦିୟାତ୍ତର ବାଉଁ ପହଞ୍ଚିଲା ଏବଂ ସହସ୍ର ସହସ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅହମଦିୟାତ୍ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା । ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି ଆପଣ ଜାତୀୟ ମଜଲିସେ ଆମିଲାରେ ସେବା ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ସେକ୍ରେଟାରୀ ରିସ୍ତାନାତା ଥିଲେ । 2012 ମସିହାରେ ଆପଣ ମାଲି ଦେଶର ଶିକାଶୋ ସହରରେ ହୋଇଥିଲେ । ଏଠାରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଅସାଧାରଣ ସେବା ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା । ବୋବୋ ଜଲାସୋ ଠାରେ କେତେକ ଯୁବକମାନେ ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉପଦ୍ରବ କଲେ ସେତେବେଳେ ମୁଁ (ଖଲିଫା ଖାମିସ୍ ଅ.ବ) ସ୍ୱର୍ଗତ ଅବୁ ବଙ୍କର ସାହେବଙ୍କୁ ପୁନଃ ବୋବୋ ଜଲାସୋ ପ୍ରେରଣ କରିଦେଲି । ସେଠାରେ ଆପଣଙ୍କ ବଦଳି ହୋଇଥିଲା । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ଆପଣଙ୍କୁ ସେଠାକାର ସଦର୍ ଜମାଅତ୍ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଗଲା । ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାହସିକତା, ତାଦ୍ୱିକତାର ସହିତ ଓ ପରିଶ୍ରମର ସହିତ ତଥା ଦୁଆର ସହିତ ଏହି ଉପଦ୍ରବକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ନୂତନ ରୂପେ ବୈଅତ୍ ସ୍ୱୀକାର କଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଶୋକ ସନ୍ତପ୍ତ ପରିବାର ବର୍ଗଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାତାଶ୍ରୀ, ଭାଇ, ପଢ଼ି, ତିନୋଟି ସନ୍ତାନ ଓ ନାତି ନାତୁଣୀମାନେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ସ୍ୱର୍ଗତ ଅବୁ ବଙ୍କର ସାହେବଙ୍କ ପଢ଼ି କୋଲିବାଲି ସାହେବା କୁହନ୍ତି: "ସ୍ୱର୍ଗତ ସ୍ୱାମୀ ମହୋଦୟା ସର୍ବଦା ଲସଲାମ୍ ଧର୍ମର ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ତପ୍ତ ରହୁଥିଲେ । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟାବସ୍ଥା ଭଲ ନଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ଜମାଅତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଏବଂ ତବଲିଗି ଗସ୍ତକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ । ବେଳେବେଳେ ମୁଁ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ କହୁଥିଲି ଯେ, ହେଇଟି ଶୁଣୁଛୁ! ଆପଣଙ୍କର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟାବସ୍ଥା ଠିକ୍ ନାହିଁ, ଆପଣ ଟିକେ ବିଶ୍ରାମ କରି ନିଅନ୍ତୁ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ସ୍ୱାମୀ ମହୋଦୟା କହୁଥିଲେ, ହେ ମୋ ପ୍ରିୟ ପତ୍ନୀ ! ମୁଁ ପରା ମୋ ଜୀବନକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ (ଉତ୍ତର) କରିଦେଇଛି ଏବଂ ନିଜ ଜୀବନର ଶେଷ ନିଃଶ୍ୱାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ମ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିମଜ୍ଜିତ ରହିବି । ପଢ଼ି ମହୋଦୟା କୁହନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଆମର ବିବାହ ହେଲା ମୁଁ ଦେଖୁଲି ଯେ, ଏମିତି କୌଣସି ଦିନ ଆସି ନାହିଁ ସେ ଏହା କହିଥିବେ ଯେ, ଆଜି ମୁଁ ଅସୁସ୍ଥତା ଯୋଗୁଁ ନମାଜ୍ ତହଜ୍ଜୁଦ୍ ପାଠ କରି ପାରିବି ନାହିଁ । ସେ କେବେ ବି ଏପରି କହି ନାହାନ୍ତି । ମୁଁ ଦେଖୁଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଜମାଅତ୍ତର ପ୍ରସଙ୍ଗ କିମ୍ବା ଧର୍ମ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସୁଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ତୁରନ୍ତ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ନିଃସନ୍ଦେହ ଆପଣ ଅସୁସ୍ଥ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ଅଭାବିମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଆପଣ ସାକ୍ଷାତ୍କର୍ତ୍ତା, ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନ, ପରିବାର ବର୍ଗ ଓ ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟ ସହିତ ପ୍ରେମ ଓ ଆନ୍ତରୀକତାର ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରୁଥିଲେ । ଆପଣ ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରାମତ୍ତକୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ଏବଂ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ।"

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଜଣେ ଖାକଫେ ଜିନ୍ଦୀ (ଉତ୍ତରୀକୃତ ଜୀବନ) ଓ ଜଣେ ମୁବଲ୍ଲିଗ୍ ସିଲସିଲାର ଏ ହେଉଛି ଆଦର୍ଶ ଏବଂ ଉଦାହରଣ ଯାହାକୁ ଆମର ମୁବଲ୍ଲିଗିନିମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏହିପରି ଖର୍ଚ୍ଚର ଆତ୍ମା ରଖୁଥିବା ଅସ୍ତ୍ର (ବ୍ୟକ୍ତି) ଜମାଅତ୍ତକୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ବୁର୍ଜିନାଫାସୋର ପୂର୍ବତନ ଅମୀର୍ ଜମାଅତ୍ ଇଦ୍ରିସ୍ ଶାହିଦ୍ ସାହେବ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି, ସ୍ୱର୍ଗତ ଅବୁ ବଙ୍କର ସାହେବ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରିଶ୍ରମର ସହିତ ତବଲିଗ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କଲେ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ ଜଙ୍ଗରେ ତବଲିଗ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କଲେ । ସ୍ଥିତହାସ୍ୟମୂଳକ ମୁଖ, ଜ୍ଞାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବଳିଷ୍ଠ ପ୍ରମାଣ ଓ ସର୍ବଦା ସେବା କରିବାର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତର ସ୍ଥାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିଲେ । ସ୍ଥାନୀୟ ମୁବଲ୍ଲିଗ୍ ଦରାବୋ ଅଲ୍ ହସନ୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଶିକ୍ଷକ ଅବୁ ବଙ୍କର ସାହେବ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କର ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମୀ ଥିଲେ । ଦିନେ

ଆପଣ ସୁରାଃ ଅହଜାବର 38 ନଂ ଆୟତ୍ତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ହ. ଜୈନବ୍ ର.ଅଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଣଅହମଦି ମୌଲବୀମାନଙ୍କର ନିରର୍ଥକ ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ଆପଣ (ଅବୁ ବଙ୍କର ସାହେବ)ଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରେ ଲୁହ ଆସିଗଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଅଣଅହମଦି ଲୋକମାନେ କିପରି ଏହି ଲୋକମାନେ ନିଜର ଅବୋଧତା ଏବଂ ବାୟ ପ୍ରକାରର ବିବୃତ୍ତି ଏବଂ ବର୍ଣ୍ଣନା ବିଶ୍ୱ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ବାର୍ତ୍ତାବହ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଇଙ୍ଗିତ କରିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତର ଏଭଳି ମନ୍ତବ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ କ'ଣ ଏମାନେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଅବତାରଦମ୍ଭଲକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ କ୍ଷୁଣ୍ଣ କରୁ ନାହାନ୍ତି କି ? କିନ୍ତୁ ଅହମଦିମାନେ ଯଦି ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ତେବେ ସେହି ଅଣଅହମଦିମାନେ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଅହମଦିମାନେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହାନୀ କରୁଛନ୍ତି ବା ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ କ୍ଷୁଣ୍ଣ କରୁଛନ୍ତି । ଅହମଦିମାନେ ଯଦି ନିଜ ଦୁଷ୍ଟରେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ନାମ ନିଅନ୍ତି ତେବେ ଅହମଦିମାନେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ କ୍ଷୁଣ୍ଣକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ସ୍ୱର୍ଗତ ଅବୁ ବଙ୍କର ସାହେବ ଗସ୍ତ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ନିୟମିତ ନମାଜ୍ ତେହଜୁଦ୍ ପାଠ କରୁଥିଲେ । ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ଆପଣଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂପର୍କ ରହିଥିଲା । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଜମାଅତ୍ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି କଥା କହୁଥିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସର୍ବଦା ଫୁଲ୍ଲୁଲ୍ ଖଡ଼ଗ ପରି ଜମାଅତ୍ତର ରକ୍ଷା ଏବଂ ସପକ୍ଷରେ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସି ଯାଉଥିଲେ । ଆପଣ କେବେ ବି କାହା ସହିତ ବୈରାଗ୍ୟ ଏବଂ ବିଦ୍ୱେଷାଭାବ ରଖି ନଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହୁଅନ୍ତୁ ଓ ବୈକୁଷ୍ଠରେ ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କ ସ୍ତରକୁ ଉନ୍ନତ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କ ସତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କ ପୁଣ୍ୟାବଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଓ ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କର ଦୁଆର ଅଧିକାରୀ କରିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । (ଅଲ୍ଫଜଲ୍ ଇଶ୍ଵରନ୍ୟାସନଲ୍, 16 ମେ 2025 ମସିହା, ପୃ-2-7)

☆--☆--☆

ପୃ-2ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଖୁତ୍ବା ଜୁମାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....

ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମରେ କେତେକ ଭ୍ରମାତ୍ମକ ବିଶ୍ୱାସ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଇଛି । ସେହି ସବୁ ଦୋଷ ଦୂର୍ବଳତା, କୁବିଶ୍ୱାସ, କୁରୀତି ଠାରୁ ମୁଁ ସଂସାରକୁ, ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମ ହେଉଛି ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମର ଶିକ୍ଷା । ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଚଳନ କରିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଏହା ହିଁ ମୋ ଆଗମନର ପରମ ଅଭିପ୍ରାୟ ଅଟେ । ଏହିପରି ଭାବରେ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ନିଆଧାରଗୁଡ଼ିକ ରହିଛନ୍ତି ସେହି ଧର୍ମଗୁଡ଼ିକର ସତ୍ୟତାକୁ ମୁଁ ଉନ୍ମୋଚିତ (ଖୋଲିବାକୁ) ଚାହୁଁଛି । ଏହା ହିଁ ମୋର ପରମ ଅଭିପ୍ରାୟ ଅଟେ । ଇସଲାମୀୟ ଆଲୋକକୁ ଦେଖାଇବା ହିଁ ମୋର ପରମ ଅଭିପ୍ରାୟ ଅଟେ । ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏବଂ ଗାରିମାକୁ ସଂସାରଲୋକରେ ସ୍ଥାପନ କରିବା ମୋର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତଥା ମୋର ପରମ ଅଭିପ୍ରାୟ ଅଟେ।"(ମଲ୍ଫୁଜାତ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-167, ସଂସ୍କରଣ ବର୍ଷ-1984)(ମଲ୍ଫୁଜାତ୍, ଭାଗ-1, ପୃ-310, ସଂସ୍କରଣ ବର୍ଷ-1984ରୁ ଉକ୍ତ)

ଆପଣ ଅ.ସ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସଂପର୍କରେ ଏକ ସ୍ଥଳେ କହିଛନ୍ତି: "ମନେରଖ ! ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ ପ୍ରେରଣ କରିବା ଏବଂ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଅବତାରତ୍ ପୂର୍ବରୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏହା ଚାହୁଁଲେ ଯେ, ସଂସାର ସମ୍ମୁଖରେ ମହାନ୍ ଦୟାର ଉଦାହରଣ ସେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ । ଯେପରିକି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ରେ କୁହନ୍ତି وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ । ସେହିପରି ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ରେ ପ୍ରେରଣ କରିବାର ଯେଉଁ ଅଭିପ୍ରାୟ ରହିଥିଲା ତାହା ଏହିକି ଯେ, هُدًى مِّن رَّبِّكَ ۚ وَهُدًى مِّن رَّبِّكَ ۚ ଏହା ଏପରି ମହାନ୍ ଅଭିପ୍ରାୟ ଅଟେ ଯେ, ଏହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅନ୍ୟ କେଉଁଠି ବି ମିଳୁ ନାହିଁ ।" ସେଇଥି ପାଇଁ ଆପଣ ଅ.ସ କହିଲେ, "ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏହା ଚାହୁଁଲେ ଯେ, ଯେପରି ବିଭିନ୍ନ ବିଶେଷତା ଏବଂ ଚମତ୍କାରିକତା ନାନା ଅବତାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିଲା ସେହି ସମସ୍ତ ବିଶେଷତାଗୁଡ଼ିକୁ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏକତ୍ରିତ କରିଦେଲେ । ଯେପରି ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ବିଶେଷତା ଅନ୍ୟ ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ରହିଥିଲା ଠିକ୍ ସେହିପରି ବିଶେଷତା ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ରେ ଏକତ୍ରିତ କରିଦିଆଗଲା । ଯେପରି ବିଶେଷତା ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଳମ୍ପୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିଲା ଠିକ୍ ସେହିପରି ବିଶେଷତା ଏହି ଧର୍ମରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏକତ୍ରିତ କରିଦେଲେ। ଅତଏବ୍ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏହା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ, ଆମେମାନେ ସେହି ବିଶେଷତା ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିନେଉ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଭିଲିବା ଅନୁଚିତ୍ ଯେ,

କଲମ୍ପୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କୁହନ୍ତି: **أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدًا** (ଅର୍ଜ୍ଜୁନ: 36)

ଅନୁବାଦ୍: କ'ଣ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜ ଭକ୍ତ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହନ୍ତି କି ?

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Qamrun Nisa, W/o- Zainul Khan, Jamat Ahmadiya Pankal, Halqa Qudrat Nagar (Odisha)

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଯେପରି ମହାନ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଏବଂ ବିଶେଷତା ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତଦନୁଯାୟୀ ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟମ୍ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । କାରଣ ଯଦି ତଦନୁଯାୟୀ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥାଆନ୍ତା ତେବେ ଆମେମାନେ ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଏବଂ ବିଶେଷତାକୁ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତି ଏବଂ (ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....ପୃ-12ରେ)

ଯାମିୟା ଅହମଦିୟା କାଦିୟାନ୍ରେ ନାମ ଲେଖାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆଗ୍ରହୀ ଓ ଇଚ୍ଛୁକ ଅହମଦି ଛାତ୍ରମାନେ ଦୟାକରି ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ ! ନାମଲେଖା ଜାରି ରହିଛି

ଯାମିୟା ଅହମଦିୟା କାଦିୟାନ୍ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ଏକ ପବିତ୍ର ଧାର୍ମିକ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଅଟେ । ଏଠାରେ ଏଯାବତ୍ ସହସ୍ରାଧିକ ବିଦ୍ୱାନ୍ ଏବଂ ମୁବଲ୍ଲିଗିନମାନେ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷାକୁ ପୃଥ୍ୱୀର କୋଣ ଅନୁକୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ କରିବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ସୟେଦିନା ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଅବସରରେ ଅହମଦି ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ଏହି ପବିତ୍ର ଧାର୍ମିକ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରୁ ଶିକ୍ଷା ଆହରଣ କରିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେବା କରିବା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି । ଅତଏବ୍ ସୟେଦିନା ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବଙ୍କ ଆଦେଶାନୁକ୍ରମେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଖାକ୍ଫିନେ ନଅ ଓ ଅଣ ଖାକ୍ଫିନେ ନଅ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଯାମିୟା ଅହମଦିୟା କାଦିୟାନ୍ରେ ନାମ ଲେଖାଇ ଶିକ୍ଷାର୍ଜନ କରିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଧର୍ମ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିଜକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଅତଏବ୍ ଯେଉଁ ଛାତ୍ରମାନେ ଯାମିୟା ଅହମଦିୟାରେ ନାମ ଲେଖାଇବା ନିମନ୍ତେ ଇଚ୍ଛୁକ ଓ ଆଗ୍ରହୀ ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ "ଶୋବା ଖକ୍ଫେ ନଅ ଭାରତ" (ଖକ୍ଫେ ନଅ ବିଭାଗ) କିମ୍ବା ନଜାରତ୍ ତାଲିମ୍ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ ଓ ଶୀଘ୍ରତିଶୀଘ୍ର ଫର୍ମ (ଆବେଦନ ଫର୍ମ)ଟିକୁ ପୂରଣ କରି ତା-30-06-2025 ସୁଦ୍ଧା ଖକ୍ଫେ ନଅ ଭାରତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ କିମ୍ବା ନଜାରତ୍ ତାଲିମ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ ।

ନାମ ଲେଖାଇବା ନିମନ୍ତେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରହିଛି:

- (1) ମ୍ୟାଟ୍ରିକ୍ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଛାତ୍ର ନିମନ୍ତେ ଆବେଦନକାରୀ ଛାତ୍ରର ବୟସ 17 ବର୍ଷ ହୋଇଥିବା ଆବଶ୍ୟ ଏବଂ +2 ଶ୍ରେଣୀରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଛାତ୍ର ନିମନ୍ତେ ଆବେଦନକାରୀ ଛାତ୍ରର ବୟସ 19 ବର୍ଷ ହୋଇଥିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେଉଁ ଛାତ୍ରମାନେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ ମୁଖ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ବୟସ ସୀମା ଯଦି ଉପରୋକ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବୟସ ସୀମା ଠାରୁ ଅଧିକ ହୁଏ ତେବେ ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୟସ କୋହଳ କରିଦିଆଯିବ ।
- (2) ଯାମିୟା ଅହମଦିୟାରେ ନାମ ଲେଖାଇବା ନିମନ୍ତେ ଜାତୀୟ କ୍ୟାରିୟର୍ ପ୍ଲାନିଂ କମିଟି ଖକ୍ଫେ ନଅ ଭାରତ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କର ଇଶ୍ଵରଭ୍ୟୁ (ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର) ଏବଂ ଲିଖିତ ପରୀକ୍ଷା ଆୟୋଜନ କରିବ ଓ ଯାମିୟା ଅହମଦିୟା ନିମନ୍ତେ ସେହି ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ Select (ଚୟନ) କରିବ ଯେଉଁମାନେ ଉପରୋକ୍ତ ସର୍ତ୍ତକୁ ପୂରଣ କରୁଥିବେ । ଲିଖିତ ପରୀକ୍ଷାରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍, ଇସଲାମ୍, ଅହମଦିୟତ୍, ଦିନି ମାଲୁମାତ୍, ଉର୍ଦ୍ଦୁ, ଇଂରାଜୀ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନରୁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଡ଼ିବ ।
- (3) ଲିଖିତ ପରୀକ୍ଷାରେ ଏବଂ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାରରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଛାତ୍ରମାନଙ୍କର ନୁର୍ ହସ୍ନିଗାଲ୍ କାଦିୟାନ୍ରେ ମେଡ଼ିକାଲ୍ ପରୀକ୍ଷା କରାଯିବ । ଲିଖିତ ପରୀକ୍ଷା, ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ଏବଂ ସୟେଦିନା ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ କ୍ରମେ ଯାମିୟା ଅହମଦିୟା କାଦିୟାନ୍ରେ ମେଡ଼ିକାଲ୍ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଛାତ୍ରମାନଙ୍କର ହିଁ ନାମ ଲେଖାଯିବ ।
- (4) ସ୍ନାତକ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଯାମିୟା ଅହମଦିୟା କାଦିୟାନ୍ରେ ନାମ ଲେଖାଇବା ନିମନ୍ତେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଆବେଦନ ଫର୍ମ Mail ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଠିକଣା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଟେ ।

waqfenau@qadian.in
WAQF-E-NAU DEPARTMENT (NAZARAT TALEEM)
Darul Balaqh, CIVIL LINE , QADIAN
DISTRICT: GURDASPUR,
PUNJAB (INDIA) PIN: 143516
CONTACT: 01872-500975, 9988991775
(ସଦର୍ ନ୍ୟାସନଲ୍ କ୍ୟାରିୟର୍ ପ୍ଲାନିଂ କମିଟି ଖକ୍ଫେ ନଅ ଭାରତ)
 ☆--☆--☆

କଲମ୍ପୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)

"ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥାଏ ତେବେ ଏହା ବଦଳରେ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସାତ ଶହ ଗୁଣା ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।" (ତିର୍ମିଜି, କିତାବୁ ଫତାଉଲିଲ୍ ଜିହାଦ୍, ବାବ୍ ଫତ୍ତଲୁଲ୍ ଇଫ୍‌କତା ଫି ସବିଲିଲ୍ଲାହି)

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Rahmat Bibi, W/o- Late Shujat Ali & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Fazal (Odisha)

(ଖୁତବା ଜୁମା)

ଆହଜରତ ସ.ଅ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ମୁଉତା ମୁଦ୍ଦର ପରିସ୍ଥିତ ଏବଂ ଘଟଣାବଳୀ ସଂପର୍କରେ ଅବଗତ କରି ହ. ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଖଲିଦ୍ ର.ଅଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚା ଆସିବାମାତ୍ରେ ନିଜର ପବିତ୍ର ଆଜୁଠିକୁ ଉଜ କରି କହିଲେ: "ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଖାଲିଦ୍ ତୁମ୍ଭର ଖତ୍ତର ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ ଖତ୍ତର ଅଟେ । ତୁମ୍ଭେ ତା'କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ।" ସେହି ଦିନ ଠାରୁ ହ. ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଖଲିଦ୍ ର.ଅ ସୈୟୁଲ୍ଲାଃ ନାମରେ ଅଭିହିତ ହେଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଖତ୍ତର ।

ହ. ଜାଫର୍ ର.ଅ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରଥମ ମୁସଲମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ନିଜ ଅଶ୍ଵର ଗୋଢ଼ି କାଟିଥିଲେ । ଜାତିମାନଙ୍କରେ ଧୂଳା ପ୍ରତି ବେଶ୍ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଇଥାଏ । ବେଳେବେଳେ ଶତ୍ରୁ ଠାରୁ ତା'ର ଧୂଳା ଛଡ଼ାଇ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ବହୁତ ବଡ଼ ବଡ଼ ବଳିଦାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ଓ ବେଳେବେଳେ ନିଜ ଜାତିର ଧୂଳାକୁ (ଧୂଳାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା) ରକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବଡ଼ ବଡ଼ ବଳିଦାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏହା ସିକ୍ ହୋଇ ନଥାଏ ।
(ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ)

ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରି କହାବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ, ସାଂପ୍ରତିକ ଯୁଗରେ ଅହମଦିମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଉପାସନା ଆଡ଼କୁ ସର୍ବାଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସଂସାରର ସାମଗ୍ରିକ ଅବସ୍ଥା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ ଜାରି ରଖନ୍ତୁ । ବିଶେଷ କରି ଆଜି କାଲି ପାକିସ୍ତାନ ଏବଂ ଭାରତର ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ରହିଛି ତା' ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଅତ୍ୟାଚାରକୁ ସମାପ୍ତ କରନ୍ତୁ । ନିଶ୍ଚେଷ୍ଟିତ ତଥା ଅତ୍ୟାଚାରିତମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ଏବଂ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସରକାରମାନଙ୍କୁ ସଦବୁଦ୍ଧି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । କାରଣ କୌଣସି ରାଷ୍ଟ୍ର ଯୁଦ୍ଧମୁହାଁ ତଥା ଯୁଦ୍ଧ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସନ୍ଧି ଓ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବା ପ୍ରତି ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ । ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭକୁ ପାଳନକାରୀ ରାଷ୍ଟ୍ର ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ ।

ମୁଉତା ମୁଦ୍ଦର ପରିସ୍ଥିତି ଏବଂ ଘଟଣାବଳୀର ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜୀବନୀ ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ଭାରତ ଓ ପାକିସ୍ତାନ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ବିବାଦ ଲାଗି ରହିଛି ସେଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ହୁଜୁର ଅନଞ୍ଜରଙ୍କ ଜମାଅତ୍ତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ଦୁଆ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆହ୍ଵାନ । କୁସୁର୍ ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଭଲ୍ଲେର୍ ଗ୍ରାମର ସମ୍ମାନନୀୟ ରଫିକ୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବଙ୍କ ସୁପୁତ୍ର ସମ୍ମାନନୀୟ ସ୍ଵର୍ଗତ ଶହୀଦ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ଆସିଫ୍ ସାହେବଙ୍କ ନମାଜ ଯନାଜାଃ ଗାଏବ୍, ପାକିସ୍ତାନରେ ଆତଙ୍କବାଦ ଚାଳଉଥିବା ଲୋକମାନେ ଏବଂ ଜମାଅତ୍ତର ବିରୋଧ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ସାହସ ଦିନକୁ ଦିନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏହି ଅତ୍ୟାଚାରୀ, ଦୋଷୀ, ପାପୀମାନଙ୍କର ଯଥାଶୀଘ୍ର ଧର ପକଡ଼ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

02 MAY 2025 ମସିହା ଅନୁଯାୟୀ ୦୨ ହିଜ୍ରତ୍ ୧୪୦୪ ହିଜ୍ରୀ ଶମ୍ଭୀ, ସ୍ଥାନ-ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ ଇସଲାମାବାଦ୍ ଟେଲଫୋର୍ଡ଼ (ସରେ) ୟୁ.କେ ।
ଖୁତବାର ଉକ୍ତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଟୀକା ବଦରର ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ଅଲ୍ଫଜଲ୍ ଲଣ୍ଡନ୍ର ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କୃତଜ୍ଞତାର ସହିତ ପ୍ରକାଶିତ କରାଯାଉଛି ।

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. مَلِكُ يَوْمِ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ. غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.
ତଶହୁଦ୍, ତଉହ୍ଡ୍ ଏବଂ ସୁରାଃ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହୁଜୁର ଅନଞ୍ଜର ଅନ୍ୟେକହୁଲ୍ଲାଃହୁ ତାଆଲା ବନିସ୍ତେହିଲ୍ ଅଜିଜ୍ କହିଲେ, ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ କାଳରେ ବିଭିନ୍ନ ଅଭିଯାନ ସଂପର୍କରେ ଆଲୋଚନା ଚାଲିଥିଲା । ସେହି କ୍ରମରେ ବିଗତ ଖୁତବାରେ ମୁଉତା ମୁଦ୍ଦର ଯେଉଁ ଚର୍ଚ୍ଚା ଜାରି ରହିଥିଲା ତାହାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଆଜିର ଖୁତବାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି । ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅତିରିକ୍ତ ବିବରଣୀ ଏହିପରି ଯେ, ଆହଜରତ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଝାହା ର.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆପଣ ମୋତେ ଏପରି କଥାର ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତୁ ଯାହାକୁ ମୁଁ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ମୁଖସ୍ତ କରିନେବି । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, କାଲି ତୁମେ ଏପରି ସହରରେ ପହଞ୍ଚିବ ଯେଉଁଠି କମ୍ ସଜ୍ଜା ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ତୁମେ ସେଠାରେ ଅଧିକ ସଜ୍ଜା କରିବ । ହୁଜୁର ଅନଞ୍ଜର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଉପଦେଶଟି କେତେ ବଡ଼ ଉପଦେଶ ଅଟେ ? ସାଂପ୍ରତିକ ଯୁଗରେ ଆମେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ବାସ କରୁଛେ ଏବଂ ଏଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଲଣ୍ଡନ୍ରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସମାବସ୍ଥା ରହିଛି । ଲୋକମାନେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କୁ ପାସୋରି ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସାଂପ୍ରତିକ କାଳରେ ମୁଁ ଅହମଦିମାନଙ୍କୁ କହୁଛି ଯେ, ଅହମଦିମାନେ ଅତ୍ୟଧିକ ରୂପେ ନିଜର ଉପାସନା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ୍ ।
ପୁନଶ୍ଚ ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଝାହା ର.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆପଣ ସ.ଅ ମୋତେ ଆଉ କିଛି ଉପଦେଶ ଦିଅନ୍ତୁ । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଝାହା ତୁମେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା କର । ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଯେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ତୁମେ ଚାହିଁବ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହା ସହାୟକ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ।
ହୁଜୁର ଅନଞ୍ଜର୍ ଅ.ବ କହିଲେ ଇଶ୍ଵର ଚର୍ଚ୍ଚା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଝାହା ଯିବାକୁ ଲାଗିଲେ ସେତେବେଳେ ଲେଉଟି ଆସି କହିବାକୁ ଲାଗିଲା, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଓଡ଼ର୍ (ଏକ ଓ ଅଦ୍ଵିତୀୟ) ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଓଡ଼ର୍କୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଝାହା ! କ'ଣ ତୁମେ ଖାଲି ପ୍ରଶ୍ନ କରି ଚାଲିଥିବ ? ସେତିକି ଥାଉ, ଥାଉ ପ୍ରଶ୍ନ କର ନାହିଁ । ହେ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଝାହା ! ତୁମେ ଯଦି ଦଶ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ମନ୍ଦ ଆଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ନିରାଶ୍ରୟ ଓ ଅସହାୟ ହୋଇ ପଡ଼ି ତେବେ ଗୋଟିଏ

ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ପୁଣ୍ୟ ଆଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାରେ ତୁମେ କେବେ ବି ଅସହାୟ ହୁଅ ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏତେ ମନ୍ଦ ତଥା ପାପ ପରେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସକାଶେ ଯଦି ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରିବ ଓ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଭୟ ଯଦି ମନ ଭିତରେ ରଖୁଥିବ ତେବେ ସେପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କ୍ଷମାଶୀଳ ଅଟନ୍ତି ସେ ଭକ୍ତକୁ ଅବଶ୍ୟ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିଦେବେ । ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଦେଇ ଥାଆନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ଦୟା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପକ ଓ ଅସୀମ ଅଟେ । ତୁମେ ଯଥା ସମ୍ଭବ ଏହି ପ୍ରୟାସରେ ରୁହ କି ତୁମେ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ କର ଏବଂ ମନ୍ଦ ବା ପାପ କର୍ମରୁ ତୁମକୁ ବର୍ତ୍ତାକୁ ହେବ । ଉପେରୋକ୍ତ କଥାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ, ତୁମେ ସବୁବେଳେ ଦଶ ଦଶ ଥର ପାପ କର ଓ ଏହା ପରେ ତୁମେ କହିବ କି ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଥର ପୁଣ୍ୟ କରି ନେଇଛି । ନା ଏହା ଆଦୌ ସଠିକ୍ ଓ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ନୁହଁ । ବରଂ ପ୍ରକୃତ କ୍ଷମାଯାଚନାକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ପାପ କରିବା ପରେ ପୁନଃ ପାପରୁ ବର୍ତ୍ତା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ କରିଥାଏ ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ କରିଥାଏ । କାରଣ ସେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବିଶେଷ କୃପା ପ୍ରାପ୍ତକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ରୂପେ ବିବେଚିତ ହୋଇପାରିବ । ସେ ଯାହା ହେଉ ଆହଜରତ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ଏକଥା କହିଲେ, କି ହେ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଝାହା ! ତୁମେ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତିର ପୁଣ୍ୟ କରିବାରୁ ମଧ୍ୟ ଅସହାୟ (ହେଲା କରିବ) ହେବ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଝାହା ର.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ମୁଁ ଏହାପରେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବି ନାହିଁ । (ସବ୍‌ଲୁଲ୍ ହୁଦା, ଖର୍ ରଶ୍ମୀଦ୍, ଭାଗ-6, ପୃ-146-147, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍)
ହୁଜୁର ଅନଞ୍ଜର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଲୋକମାନେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିୟୁକ୍ତ ଅମୀରମାନଙ୍କୁ (ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ) ବିଦାୟ ଜଣାଇଲେ । ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଝାହା ର.ଅଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଯେତେବେଳେ ଜଣାଇଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସାହାବାମାନେ ଯେତେବେଳେ ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଝାହା ର.ଅଙ୍କୁ କାନ୍ଦିବାର କାରଣ ପଚାରିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ହେ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଝାହା ! ଆପଣ କାହିଁକି କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି? ସେତେବେଳେ ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଝାହା ର.ଅ କହିଲେ, ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଶପଥ କରି କହୁଛି ଯେ, ନା ମୁଁ ସାଂସାରକୁ ଭଲ ପାଉଛି ଓ ନା ହିଁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଛି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ଏହି ଆୟତ୍ ପାଠ କରୁଥିବାର ଶୁଣିଛି, ଯହିଁରେ ଅସ୍ଵିର ଚର୍ଚ୍ଚା ରହିଛି ଯେ, وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضًى (ମରିୟତ୍: 72) ଅନୁବାଦ୍: ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏଥିରେ ଅର୍ଥାତ୍ ନର୍କରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେବ । ଏହା ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଏକ ଦୃଢ଼ ଅଜ୍ଞୀକାର ଯାହା ଅବଶ୍ୟ ପାଳିତ (ପୂର୍ଣ୍ଣ) ହେବ । ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଝାହା ର.ଅ କହିଲେ, ଏମିତି ପରିସ୍ଥିତି ଯଦି

EDITOR Qamarul Haque Khan Sub-Editor: SAYED ATAUL WAHAB Mob: (+91) 8437782443 website: www.akhbarbadr.in	REGISTERED WITH THE REGISTRAR OF THE NEWSPAPERS FOR INDIA AT NO PUN ODI/2016/68750		MANAGER SHAIKH MUJAHID AHMAD Mobile. : +91 99153 79255 e-mail :managerbadrqn@gmail.com
	The Weekly	BADAR	
Qadian - 143516 Distt. Gurdaspur (Pb.)			Postal Reg. No.GDP-40/2023-2025 Vol. 10 Thursday- 12-19 June 2025 Issue No. 24-25

ଉପୁଜିବାର ଥିଲା ତେବେ ମୁଁ ଜାଣି ନାହିଁ ଯେ, ଏହାପରେ ମୁଁ କିପରି ଫେରିବି ? ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ମୁସଲମାନମାନେ କହିଲେ, ହେ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଞ୍ଜାହା ! ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ହୁଅନ୍ତୁ । (ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ.....ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂଖ୍ୟାରେ)

ପୃ-10ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଖୁତ୍ବା ଜୁମାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....

କୌଣସି ଅବସ୍ଥାରେ ପାଇପାରି ନଥାଆନ୍ତୁ ।" (ମଲଫୁଜାତ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-340-341, ସଂସ୍କରଣ ବର୍ଷ-1984)

ଅତଏବ୍ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଯେତେବେଳେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ, ଆମମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କଲେ ଏବଂ ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଦେଲେ ସେତେବେଳେ ଆମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରହିଛି ଯେ, ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯଥା ସମ୍ଭବ ପ୍ରୟାସ କରିବା ଉଚିତ୍ । ସୁତରାଂ ଆପଣ ଅ.ସ କହିଲେ, ଏହି ସଂସାରକୁ ଆସିବାର ମୋର ଅଭିପ୍ରାୟ ଏହା ହିଁ ଅଟେ । ଏଇଥି ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି । ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରି ଆପଣ ଅ.ସ କହିଲେ, ଉପରୋକ୍ତ କଥାଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ତୁମେମାନେ ବିଚାର କର ଏବଂ ଦେଖ ଯେ, ତୁମେମାନେ ମୋର ବିରୋଧ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆହୁଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆଗତ ଧର୍ମବିଧାନକୁ ସଂସାରରେ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇ ପାରିବ । ଆପଣ ଅ.ସ କହିଲେ, ଆହୁଜରତ ସ.ଅ ପୂର୍ଣ୍ଣବତାର ଅଟନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମମାନଙ୍କୁ ସେହି ଅବତାର ପ୍ରଦାନ କଲେ ଯିଏ ନବୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ନବୀ ଶିରୋମଣି ଓ ନବୀମାନଙ୍କର ମୋହର ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ ସ.ଅ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟାତ୍ମବାଦୀ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଶ୍ଵାସକାରୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଏହି ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି । ଏହି ପବିତ୍ର ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ ସକଳ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥର ସମାହର ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ । ଆହୁଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଯେକି ଅବତାରମାନଙ୍କର ମୋହର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଉପରେ ଅବତାର ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି ଅବତାରତ୍ଵ ସେପରି ସମାପ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ଯେପରି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅବତାରତ୍ଵକୁ ତତ୍ତ୍ଵି ଚିପି ସମାପ୍ତ କରି ଦେଇଛି । ଏପରି ସମାପ୍ତ କଦାପି ଗର୍ବଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ବରଂ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ଠାରେ ଅବତାରତ୍ଵ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଅର୍ଥ ଏହିକି ଯେ, ସ୍ଵଭବତଃ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବତାରତ୍ଵର ସମସ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣତମୁକ ବିଶେଷତା ଏବଂ ଗୁଣାବଳୀ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସମସ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣତମୁକ ବିଶେଷ ଗୁଣାବଳୀ ଯାହା ହ. ଆଦମ୍ ଅ.ସଙ୍କ ଠାରୁ ନେଇ ମସିହ ଇବନେ ମରିୟମ୍ (ହ. ଇସା ଅ.ସ ବା ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ) ଅ.ସଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବତାରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା (ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣେ ଅବତାରକୁ ଏକ ପ୍ରକାରର ବିଶେଷ ଗୁଣାବଳୀ ଓ ଆଉ ଜଣେ ଅବତାରକୁ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରର ବିଶେଷ ଗୁଣାବଳୀ) ସେହି ସମସ୍ତ ବିଶେଷ ଗୁଣାବଳୀ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକତ୍ରିତ କରିଦିଆଗଲା । ଏହିପରି ଭାବରେ ସ୍ଵାଭାବତଃ ଆପଣ ସ.ଅ ଅବତାରମାନଙ୍କର ମୋହର ରୂପେ ବିବେଚିତ ହେଲେ ଏବଂ ଏହିପରି ସେହି ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷା, ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଏବଂ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପରିଚୟ ଯାହାକି ନାନା ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ ଆସୁଛି ତାହା ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ ନିକଟରେ ଆସି ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ ସମସ୍ତ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ମମତ୍ର ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କର ମୋହର ରୂପେ ବିବେଚିତ ହେଲା ।"

(ମଲଫୁଜାତ୍, ଭାଗ-1, ପୃ-341-342, ସଂସ୍କରଣ ବର୍ଷ-1984)

ସୁତରାଂ ଆପଣ ଅ.ସ କୁହନ୍ତି: "ଏଠାରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ମନେରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ମୋ ଉପରେ ଏବଂ ମୋ ଜମାଅତ୍ ଉପରେ ଯେଉଁ ଦୋଷାରୋପଣ କରାଯାଏ ଯେ, ଆମେମାନେ କୁଆଡ଼େ ଆହୁଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ଖାତମୁନ୍ ନବୀୟିନ୍ ବୋଲି ସ୍ଵୀକାର କରୁ ନାହିଁ । ଏହା ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ମହା ମିଥ୍ୟାରୋପ ଅଟେ । ଯେଉଁ ଶକ୍ତି, ବିଶ୍ଵାସ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ତନ୍ତ୍ରର ସହିତ ଆମେ ଆହୁଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ଖାତମୁଲ୍ ଅମ୍ନିୟା ରୂପେ ସ୍ଵୀକାର ଓ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଛେ ସେହି ବିଶ୍ଵାସ ଏବଂ ସ୍ଵୀକାରର ଲକ୍ଷ୍ୟାଧିକ ଭାଗ ମଧ୍ୟ ଅଣମୁସଲମାନମାନେ ସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏତାଦୃଶ ସାମର୍ଥ୍ୟ କାହିଁ ? ସେମାନେ ଉକ୍ତ ସତ୍ୟତା ଅର୍ଥାତ୍ ଖାତମୁଲ୍ ଅମ୍ନିୟା ଓ ଖତ୍ମେ ନବୁଝତ୍ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ରହସ୍ୟ ରହିଛି ତାହାକୁ ସେମାନେ ଆଦୌ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ କେବଳ ନିଜର ପିତୃ ପିତାମହମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏକଥା ଶୁଣି ନେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଆହୁଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ଅବତାର ଏହି ସଂସାରକୁ ଅବତାର ହୋଇ ଆସି ପାରିବ ନାହିଁ । ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ପରେ ଅବତାରତ୍ଵର ପରମ୍ପରା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହି ବାସ୍ତବତା ଠାରୁ ଅବଚେତନ ତଥା ଅଜ୍ଞ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ, ଖତ୍ମେ ନବୁଝତ୍ କ'ଣ ଏବଂ ଖତ୍ମେ ନବୁଝତ୍ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ ଆଣିବାର ଭାବାର୍ଥ କ'ଣ ? କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ତନ୍ତ୍ରର ସହିତ (ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଦ୍ଧି ଓ ବିବେକର ସହିତ) (ଏହି ବୁଦ୍ଧି

ଓ ବିବେକ ସଂପର୍କରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ହିଁ ସର୍ବଜ୍ଞ ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଅଟନ୍ତି) ଆହୁଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ଖାତମୁଲ୍ ଅମ୍ନିୟା (ଅବତାରମାନଙ୍କର ମୋହର) ରୂପେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଛେ ଓ ଇଶ୍ଵର ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଖତ୍ମେ ନବୁଝତ୍ ବାସ୍ତବତାକୁ ଏପରି ଭାବରେ ଉନ୍ମୁକ୍ତ (ଖୋଲି) କରି ଦେଇଛନ୍ତି ଯେପରିକି ତାହାଙ୍କ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପରିଚୟ ଯାହା ଆମମାନଙ୍କୁ ପାନ କରାଯାଇଛି ତହିଁରୁ ଆମେମାନେ ବିଶେଷ ରୂପେ ଆସ୍ଵାଦିତ ଏବଂ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଥାଉ । ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଝରଣାରୁ ସେତିତ ହେବ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାର ଆକଳନ (ଖତ୍ମେ ନବୁଝତ୍ ସତ୍ୟତାକୁ) କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଅଣ ଅହେମଦିମାନେ ଖତ୍ମେ ନବୁଝତ୍ ବାସ୍ତବତା ଓ ଭାବାର୍ଥକୁ ଆଦୌ ଆକଳନ କରି (ବୁଝି) ପାରୁ ନାହାନ୍ତି କି ସେମାନେ ସେହି ସର୍ବତକୁ ଆଦୌ ପାନ କରିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସର୍ତ୍ତ ଏହିକି ଯେ, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଖତ୍ମେ ନବୁଝତ୍ ଝରଣାରୁ ସେତିତ ହେବେ, ସେହିମାନେ ହିଁ ଉକ୍ତ ସର୍ବତକୁ ପାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମ୍ମତ ଓ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ହେବେ ।

(ମଲଫୁଜାତ୍, ଭାଗ-1, ପୃ-341-342, ସଂସ୍କରଣ ବର୍ଷ-1984)

ହୁଜୁର ଅନଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଅତଏବ୍ ଏ ହେଉଛି ଆପଣ ଅ.ସଙ୍କ ଶିକ୍ଷା, ଆପଣ ଅ.ସଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ଆପଣ ଅ.ସଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ଯେଉଁଥି ପାଇଁ ଆପଣ ଅ.ସ ଏହି ସଂସାରକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁ ଅଭିପ୍ରାୟକୁ ଆତ୍ମୁକ୍ତ କରି ଆପଣ ଅ.ସ ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟାର ମୂଳଦୁଆ ପକାଇଥିଲେ । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ଅ.ସ ଜମାଅତ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ତୁମେମାନେ ବଲିଦାନ ଦିଅ ଏବଂ ଏହି ସନ୍ଦେଶକୁ ସଂସାରରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅ । ହ. ଖାତମୁଲ୍ ଅମ୍ନିୟା ସ.ଅଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ସମଗ୍ର ସଂସାରରେ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ କର । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଆହୁଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଓ ଏକେଶ୍ଵରବାଦଙ୍କର ଶାସନକୁ ସଂସାରରେ ସ୍ଥାପନ କରିଦେଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ଵାମ ନିଅ ନାହିଁ । ଆପଣ ଅ.ସଙ୍କ ଆଗମନର ଏହା ହିଁ ମୂଳାଭିପ୍ରାୟ ଥିଲା ଓ ଏହା ହିଁ ଧର୍ମର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା । ଯଦି ଆମେମାନେ ଏହି ଧର୍ମର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଉପଲକ୍ଷି କରୁଛେ ବା ଅନୁଭବ କରୁଛେ ଏବଂ ନିଜକୁ ବୈଅତର ଅଧିକାର ସମ୍ପାଦନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ରୂପେ ମନେ କରୁଛେ ତେବେ ଆମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉପରୋକ୍ତ କଥା ସଂପର୍କରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବୁ ସେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ଉକ୍ତ ଅଭିପ୍ରାୟକୁ ପ୍ରାପ୍ତକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ରୂପେ ବିବେଚିତ ହୋଇପାରିବୁ । ଏହା ହିଁ ଆମମାନଙ୍କ ଜୀବନର ପରମ ଅଭିପ୍ରାୟ ଅଟେ । ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ପ୍ରସନ୍ନତା ଓ ତାହାଙ୍କ ସାମାପ୍ୟତା ତଥା ତାହାଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟତା ପ୍ରାପ୍ତକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ରୂପେ ବିବେଚିତ ହୋଇ ପାରିବୁ । ପବିତ୍ର ରମଜାନ ମାସର ଦିନମାନଙ୍କରେ ଦୁଆ ମାଧ୍ୟମରେ, ନିଜର ଜ୍ଞାନକୁ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରିବା ମାଧ୍ୟମରେ, ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମର ଜ୍ଞାନକୁ ଶିକ୍ଷା ମାଧ୍ୟମରେ, ବ୍ୟବହାରିକ ରୂପେ ବାଉଁ ପହଞ୍ଚାଇବା ମାଧ୍ୟମରେ ମଧ୍ୟ ତବଲିଗ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଲାଗିପଡ଼ିବା ଉଚିତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ମନୋଯୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍ । କାରଣ ଆମେମାନେ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ସଂସାରରେ ଆହୁଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଧୂଜା ଉତ୍ତୋଳନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ରୂପେ ପରିଗଣିତ ହୋଇପାରିବୁ । ସଂସାରକୁ ଏକେଶ୍ଵରବାଦଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆନତକାରୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ହୋଇପାରିବୁ । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମମାନଙ୍କୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

ହୁଜୁର ଅନଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ପରିଶେଷରେ ମୁଁ ପାକିସ୍ତାନର ଅହେମଦି ଏବଂ ମୁସଲମାନ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କରିବାକୁ ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟ ବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପାକିସ୍ତାନର ଅହେମଦିମାନଙ୍କର ପରିସ୍ଥିତିରେ ସହଜତା ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ । ଆଜିକାଲି ବିରୋଧୀମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର କଷ୍ଟ ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଆମମାନଙ୍କୁ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଯଥା ସମ୍ଭବ ପ୍ରୟାସ କରୁଛନ୍ତି । ସେହି ବିରୋଧୀମାନେ କେତେବେଳେ ମସଜିଦ୍ ମିନାରାର ବାହାନା କରି, ଆଉ କେତେବେଳେ ମିହରାବ୍ ଓ ଗୁମ୍ଫର ବାହାନା କରି ତ' ଆଉ କେତେବେଳେ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ଯୋଗୁଁ ମଧ୍ୟ ବାହାନା କରି ଅହେମଦିମାନଙ୍କର କ୍ଷତି ଘଟଣାଇବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଚେଷ୍ଟିତ ଅଟନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସମସ୍ତ ଅହେମଦିମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । ହୁଜୁର ଅନଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସାମୁହିକ ରୂପେ ମୁସଲମାନ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ ସଦ୍‌ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥାକୁ ସୁଧାରି ଦିଅନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୟାବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ, ପାଲେଷ୍ଟାଇନର ଯେଉଁ ମୁସଲମାନମାନେ ରହିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପୁନଃ ଅତ୍ୟାଚାରର ଏକ ନୂତନ ଯୁଗ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଛି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ ଅତ୍ୟାଚାରରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୟାବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । (ଅଲଫଜଲ୍ ଇଶ୍ଵରନ୍ୟାସନଲ୍, 11 ଅପ୍ରେଲ, 2025 ମସିହା, ପୃ-2-8) ☆--☆--☆